

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno

4 | 2013

HLAVNÍ TÉMA

Selfevaluační zpráva (stupeň I) pro mezinárodní posouzení univerzity <i>prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA</i>	1
Hodnotící zpráva (stupeň II) pro mezinárodní akreditaci univerzity <i>prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA</i>	5

CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE

Nativitatem quintam celebramos <i>Barbora Šolcová</i>	8
Studijní a informační centrum VFU Brno získalo ocenění Stavba roku 2012 <i>Petr Chmelař</i>	9

Z ČINNOSTI FVL

Vodící fence hrozilo, že přestane chodit. Zachránili ji chirurgové z Kliniky chorob psů a koček <i>Petr Chmelař</i>	10
Mimotočelní krevní oběh u prasete je komplikovanější než u lidí <i>Petr Chmelař</i>	12
Zasedání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit v Padově <i>prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA</i>	13

Z ČINNOSTI FVHE

Problematika opuštěných zvířat byla tématem odborné besedy pro veřejnost <i>Petr Chmelař</i>	14
Třetí kolo BTSF <i>Ladislav Steinhauser</i>	15
XV. konference mladých vědeckých pracovníků <i>doc. MVDr. Bohumíra Janštvová, Ph.D. a Petr Chmelař</i>	16

Z ČINNOSTI FAF

FaF na konferenci Evropské asociace farmaceutických fakult <i>Radka Opatřilová</i>	17
Mezinárodní kongres studentů farmacie na Sicílii <i>Adéla Firlová</i>	18
Od Ceny děkana k Národní studentské vědecké konferenci <i>Petr Chmelař, Katarína Révészová</i>	19

Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVÍŠŤ

Bohatýrská trilogie 2013 – Slovenský ráj, Hornád, Podkarpatská Rus <i>Petr Krátký</i>	20
--	----

Z ČINNOSTI STUDENTŮ

Od hmyzu až po koně – studenty veteriny zajímá všechno <i>Tereza Ptáčková</i>	22
Studenti pořádají benefiční závody na podporu opuštěných zvířat <i>Petr Chmelař</i>	24
Natáčení pořadu „Chcete mě“ na VFU Brno <i>Petr Chmelař</i>	25
Do lesíčka na čekanou <i>Petr Chmelař</i>	26
V Turecku blondýny nekradou <i>Andrea Gávelová a Monika Kuklová</i>	28
Homecoming 2013 <i>Honza Vobr</i>	29

UDÁLOSTI

KRMIVA 2013 <i>Pavel Suchý</i>	30
Třetí ročník mezioborového semináře mladých farmakologů a toxikologů – KVĚTINŮV DEN <i>doc. MVDr. Pavel Suchý, Ph.D.</i>	31
K oslavám životního jubilea nestorů české farmacie prof. Jana Solicha a doc. Václava Ruska <i>Pavel Brauner</i>	32
Dětský den <i>Petr Chmelař</i>	33

HORIZONTY

Ruské tažení <i>Ladislav Steinhauser</i>	34
---	----

VITA
UNIVERSITATIS

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity
Brno

4 ■ 2013

Vydává:

Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno
Palackého tř. 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA
– předseda
MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
doc. PharmDr. Ing. Radka Opatřilová,
Ph.D.
prof. MVDr. Zdeněk Pospíšil, DrSc.
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.
MVDr. Mirko Treu, CSc.

Redakce:

Mgr. Barbora Šolcová
Tel.: 541 562 001, 724 743 250
solcovab@vfub.cz

Sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583
petrova.m@tiscali.cz

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Tisk:

Tiskárna Didot, spol. s r.o.
www.tiskarna-didot.cz

Reg. č.: MK ČR E 18254
ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 5/13:

25. 9. 2013

Příští číslo vyjde:

24. 10. 2013

Za obsah dodaných textů odpovídají
autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Selfevaluační zpráva (stupeň I) pro mezinárodní posouzení univerzity

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno připravila selfevaluační zprávu pro podzimní mezinárodní evaluaci veterinárního vzdělávání na Fakultě veterinárního lékařství a Fakultě veterinární hygieny a ekologie.

Selfevaluační zpráva obsahuje úvod a třináct kapitol, jejichž zaměření, strukturu a obsahovou náplň určuje dokument EAEVE sloužící k provádění mezinárodních evaluací (Evaluation of Veterinary Training in Europe – Principles and Process of Evaluation and Manual of Standard Operating Procedures) (SOP).

ÚVOD

V Úvodu selfevaluační zpráva zvýrazňuje 95letou tradici veterinárního vzdělávání na VFU Brno. Následně se zabývá mezinárodním hodnocením veterinárního vzdělávání VFU Brno uskutečněným

na úrovni mezinárodní evaluace v roce 1995, dále v rámci mezinárodního hodnocení v roce 2002 uskutečněného jako součást přístupového procesu týkajícího se přípravy České republiky na vstup do Evropské unie a dále mezinárodním hodnocením veterinárního vzdělávání v roce 2004. Kapitola obsahuje také souhrn změn, které nastaly ve veterinárním vzdělávání na univerzitě za posledních osm let (tj. od poslední evaluace) a shrnuje nejdůležitější rozhodnutí učiněná v tomto období.

CÍLE

V kapitole Cíle (kapitola 1) shrnuje selfevaluační zpráva poslání univerzity, strategický cíl univerzity a specifikuje postavení strategických dokumentů univerzity. V této kapitole jsou formulovány také hlavní silné stránky a hlavní slabé stránky veterinárního vzdělávání na VFU Brno.

ORGANIZACE

V kapitole Organizace (kapitola 2) je popsáno začlenění VFU Brno do struktury vysokých škol v České republice a jejich řízení, dále kapitola obsahuje řízení univerzity, vnitřní strukturu univerzity, řízení fakult, vnitřní strukturu fakult.

FINANCE

V kapitole Finance (kapitola 3) je popsán systém multizdrojového financování veterinárního vzdělávání na univerzitě a zahrnuje příjmy na vzdělávací činnost od státu, příjmy na vědecko-výzkumnou činnost (institucionální podpora výzkumným organizacím) od státu, příjmy na výzkumnou činnost studentů (specifický vysokoškolský výzkum) od státu, příjmy univerzity na grantový výzkum, na veterinární činnost a na výuku v anglickém studijním programu, příjmy od studentů

Praktická cvičení studentů veterinárního lékařství na sále v Pavilonu klinik malých zvířat

■ Studenti na lavičkách před Studijním a informačním centrem

■ Centrální park v areálu univerzity

a příjmy na stavební činnost a investiční (kapitálové) přístrojové vybavení.

CURRICULUM

V kapitole Curriculum (kapitola 4) jsou obsaženy principy pro veterinární curriculum a dále systém vzniku, navrhování a schvalování veterinárního curricula na VFU Brno. Veterinární curriculum zahrnuje povinnou výuku společného (core curriculum) curricula, povinnou výuku předmětů prohlubujících výuku ve zvo-

leném směru veterinárního vzdělávání (předměty diference), povinnou výuku dalších zvolených předmětů (čtyř) prohlubujících dále směr diference, povinnou výuku extramurální praxe, povinnou výuku předmětů ostatních (non EU subjects) a dále možnost pro studenty absolvovat výuku navíc nad rámec povinného curricula.

Je popsána diference (směr) pro klinickou veterinární medicínu se zaměřením zejména na zájmová zvířata (FVL)

a diference (směr) pro hygienu potravin a potravinová zvířata (FVHE).

Na závěr kapitoly je v tabulce porovnání modernizovaného curricula platného od roku 2012 s původním curriculum platným do roku 2012 a provedeno vyhodnocení souladu provedených změn v curriculum s doporučeními uvedenými v Závěrečné zprávě o evaluaci VFU Brno z roku 2005.

VÝUKA A UČENÍ: KVALITA A HODNOCENÍ

V kapitole Výuka a učení: kvalita a hodnocení (kapitola 5) je popsán systém řízení a koordinace veterinárního vzdělávání na VFU Brno a organizace výuky, je popsán systém zkoušení a systém státních závěrečných zkoušek. Je uveden systém vnitřního hodnocení kvality vzdělávání a externí hodnocení kvality vzdělávání.

Součástí této kapitoly je welfare studentů zahrnující podmínky pro ubytování studentů, stravování studentů, odpadkové prostory pro studenty v areálu univerzity, lékařskou péči, ochranu studentů před zoonózami, sportovní aktivity, zájmové aktivity, stipendijní programy, péči o nadané studenty a poradenskou péči pro studenty.

BUDOVY A ZAŘÍZENÍ

V kapitole Budovy a zařízení (kapitola 6) je popsán areál univerzity a jeho nejvýznamnější budovy představující výuková a provozní centra univerzity.

Podrobněji jsou popsány kapacity univerzity pro chov a držení zvířat na univerzitě a školním zemědělském podniku univerzity, kapacity univerzity pro ambulantní péči o zvířata, počty operačních sálů, kapacity univerzity pro hospitalizaci a izolaci jednotlivých druhů zvířat, počty a kapacita poslucháren, počty a kapacita místností pro učebnovou výuku, počty a kapacita pro praktickou práci studentů (laboratoře, speciální laboratoře, pitevny, mikroskopie aj.). Kapitola popisuje uskutečňování laboratorní diagnostické činnosti a servisu pro paraklinickou diagnostiku. Dále je popsána univerzitní porážka jatečných zvířat, masná a rybí poloprovozní dílna a mlékárenská poloprovozní dílna, a systém odpadového hospodářství na univerzitě.

ZVÍŘATA A VÝUKOVÝ MATERIÁL ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU

Kapitola Zvířata a výukový materiál živočišného původu (kapitola 7) je zaměřena

na informace o podmínkách specifických pro veterinární vzdělávání.

V části zaměřené na výuku anatomie je popsána dostupnost živých zvířat, kadaverů, skeletů, preparátů, kostí a tkání pro anatomickou výuku.

Výuka patologické morfologie využívá kadavery celých těl zvířat pro patoanatomickou diagnostiku a dále vzorky z orgánů a tkání pro patohistologickou diagnostiku, a jsou uvedeny počty nekropsií hospodářských zvířat, koní, drůbeže a králíků, a psů, koček a zájmových zvířat.

V části zaměřené na živočišnou produkci jsou uvedeny počty zvířat chovaných ve školním zemědělském podniku univerzity a na univerzitě: přežvýkavci, prasata, koně, drůbež (bažanti), a dále dostupnost zvířat pro výuku zaměřenou na zvěř, ryby a včely.

V klinické části je popsán systém poskytování veterinární péče a zajišťování evidence pacientů, ambulantní činnost, činnost operační, na jednotce intenzivní

péče a při hospitalizaci pacientů. Je zvýrazněna dostupnost veterinární klinické péče na klinikách. Jsou uvedeny počty pacientů s poskytnutou ambulantní i hospitalizační veterinární péčí pro hospodářská zvířata, koně, drůbež a králíky, psy, kočky a zájmová zvířata.

V části zaměřené na ambulantní mobilní klinickou činnost jsou uvedeny počty pacientů (hejn a jednotek) ošetřených v rámci mobilní kliniky.

Z ostatních druhů zvířat je popsána dostupnost nekropsií a pacientů (případů) pro výuku chorob zvěře, ryb a včel.

Pro výuku hygieny potravin/veterinární ochrany veřejného zdraví je popsána univerzitní porážka jatečných zvířat a dále využití jatek nedaleko Brna v Tišnově. Jsou uvedeny počty zvířat, u kterých byla v rámci výuky provedena veterinární prohlídka. Je popsána dostupnost materiálu pro výuku uskutečňovanou na univerzitě v masné a rybí poloprovozní dílně a v mlékařské dílně.

KNIHOVNA A VÝUKOVÉ ZDROJE

V kapitole Knihovna a výukové zdroje (kapitola 8) je popsán systém dostupnosti výukových zdrojů v ústřední knihovně, v knihovnách v jednotlivých ústavech a klinikách a přístup k elektronickým informačním zdrojům prostřednictvím počítačů na univerzitě, na kolejích a nebo externě.

PŘIJÍMÁNÍ STUDENTŮ A ZÁPIS KE STUDIU

Kapitola Přijímání studentů a zápis ke studiu (kapitola 9) popisuje systém přijímání ke studiu. Je uveden počet studentů na univerzitě s vyjádřením počtu zahraničních studentů a počtu studentů studujících v anglickém jazyce. Jsou uvedeny počty absolventů z posledního období.

UČITELÉ A PERSONÁL

V kapitole Učitelé a personál (kapitola 10) je popsáno personální zabezpečení veterinárního vzdělávání na univerzi-

■ Návčik praktických dovedností studentů veterinárního lékařství

■ Cvičení v laboratoři mikrobiologie

tě. Jsou uvedeny počty učitelů, výzkumných pracovníků a ostatních vyučujících, a dále počty pracovníků personálu v péči o zvířata, v přípravě a zajišťování výuky, v administrativě a dalších podpůrných činnostech.

CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Kapitola Celoživotní vzdělávání (kapitola 11) shrnuje celoživotní vzdělávání zajišťované univerzitou, a to vzdělávání, které opravňuje absolventa kursu k výkonu v proškolených činnostech, dále

vzdělávání zakončené potvrzením účasti na tomto vzdělávání, vzdělávání určené zejména seniorům a vzdělávání v rámci mezinárodních letních škol.

POSTGRADUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Kapitola Postgraduální vzdělávání (kapitola 12) zahrnuje postgraduální vzdělávání veterinárních lékařů: specializační postgraduální vzdělávání (národní specializační postgraduální vzdělávání, mezinárodní specializační postgraduální vzdělávání) a výzkumné postgraduální vzdělávání.

VÝZKUM

V kapitole Výzkum (kapitola 13) je popsán systém organizace výzkumu umožňující studentům pregraduálního studia získat zkušenosti z výzkumné práce.

ZÁVĚR

Selfevaluační zpráva má v české verzi více než 150 stran a obsahuje informace požadované pro mezinárodní posouzení veterinárního vzdělávání na univerzitě. Tato zpráva představuje základní dokumentační materiál pro uskutečnění mezinárodní evaluace VFU Brno v říjnu 2013 evaluační komisí EAEVE.

■ text: **prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA**

foto: archiv redakce

■ Zaplněná posluchárna Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat

Hodnotící zpráva (stupeň II) pro mezinárodní akreditaci univerzity

Univerzita se připravuje na první mezinárodní akreditaci veterinárního vzdělávání. Připravila selfevaluační zprávu (II. stupeň) pro podzimní mezinárodní akreditaci veterinárního vzdělávání na univerzitě.

Selfevaluační zpráva (II. stupeň) obsahuje úvod a deset kapitol určených pravidly pro mezinárodní akreditace veterinárního vzdělávání obsažených v dokumentu Evaluation of Veterinary Training in Europe – Principles and Process of Evaluation and Manual of Standard Operating Procedures (SOP).

ÚVOD

V úvodu zprávy je popsáno založení univerzity před 95. lety, poslání univerzity a mezinárodní posuzování veterinárního vzdělávání VFU Brno v roce 1995, v roce 2002 a v roce 2004. Kapitola obsahuje informace o areálu univerzity a jeho nejvýznamnějších výukových a provozních centrech. Popisuje vnější a vnitřní řízení univerzity a organizační strukturu univerzity, řízení fakult a organizační strukturu fakult.

POLITIKA ŘÍZENÍ KVALITY

V kapitole Politika řízení kvality (kapitola 1) je popsána strategie zajišťování kvality na univerzitě. Tato strategie je popsána v základním strategickém dokumentu univerzity v Dlouhodobém záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno na období 2011–2015 (DZ VFU Brno) a v dokumentu aktualizujícím záměry univerzity pro konkrétní rok Aktualizace DZ VFU Brno a v dokumentu určujícím roční ukazatele činnosti a kvality Institucionální rozvojový plán VFU Brno. Plnění této strategie a konkrétních záměrů a ukazatelů činnosti a kvality je realizováno na řídicí a rozhodovací úrovni uvnitř univerzity. Zajišťování kvality je v průběhu roku monitorováno, hodnoceno a dále ročně vyhodnocováno ve Výroční zprávě o činnosti univerzity. Při projednávání Výroční zprávy mohou být navrhována opatření k zvýšení zajišťování kvality na univerzitě. Kontrola zajišťování kvality na univerzitě veřejností je na úrov-

Pravidla a systém pregraduálního studia popisuje druhá kapitola selfevaluační zprávy

ni zveřejňování Výroční zprávy zejména na webových stránkách univerzity. Vnější hodnocení kvality provádí MŠMT v rámci projednávání Výroční zprávy s univerzitou a dále Akreditační komise v průběhu akreditace pregraduálního studia, postgraduálního studia a nebo fakult jako celku. Nadnárodní hodnocení kvality se uskutečňuje v rámci mezinárodní evaluace veterinárního vzdělávání organizované EAEVE.

HODNOCENÍ STUDENTŮ

Kapitola Hodnocení studentů (kapitola 2) zahrnuje první část zaměřenou na pregraduální vzdělávání. V této části je popsáno stanovení systému a pravidel pro pregraduální studium pro studenty, přijímání uchazečů, průběh studia, zkušební systém, státní závěrečné zkoušky a zakončování studia.

Druhá část kapitoly je zaměřena na postgraduální vzdělávání s akademickým zaměřením. V této části je popsáno vymezení systému a pravidel pro postgraduální vzdělávání – akademické zaměření, přijímání uchazečů, průběh studia (studijní program, oborová rada, školitel, indivi-

Cvičení z chirurgie na Klinice chorob ptáků, plazů a drobných savců

■ Využití magnetické rezonance v rámci projektu ICRC

■ Výzkum v rámci ICRC probíhá ve spolupráci s humánními lékaři z Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně

duální studijní plán), zkušební systém, ukončení studia disertační prací a státní doktorskou zkouškou, udělení titulu PhD.

Třetí část kapitoly obsahuje popis systému a pravidel pro postgraduálního vzdělávání – profesního zaměření na národní úrovni. V této části je specifikováno postgraduální vzdělávání státních veterinárních lékařů na úrovni Atestace I. stupně a Atestace II. stupně.

Dále v této části kapitola obsahuje popis systému a pravidel pro postgraduální vzdělávání – profesního zaměření na mezinárodní úrovni. Je zde specifikováno postgraduální vzdělávání organizované Evropským výborem pro veterinární specializace (EBVS).

HODNOCENÍ UČITELŮ

Kapitola Hodnocení učitelů (kapitola 3) obsahuje problematiku hodnocení zajišťování výuky učitelů. Zahrnuje zde hodnocení učitelů studenty, hodnocení učitelů na základě odučených hodin a výsledků výzkumu, hodnocení učitelů na řídicí úrovni (podle výukových výsledků), hodnocení učitelů scientometrií a také možnosti zvyšování kvalifikace učitelů a případně oceňování učitelů.

HODNOCENÍ VÝUKOVÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ

Kapitola Hodnocení výukových příležitostí (kapitola 4) představuje hodnocení možností studenta získávat teoretické poznatky, praktické zkušenosti a dovednosti v rámci veterinárního vzdělávání na univerzitě.

HODNOCENÍ VÝUKOVÉHO PROGRAMU A ZÍSKÁNÍ TITULU MVDr.

Kapitola Hodnocení výukového programu a získání titulu MVDr. (kapitola 5) popisuje curriculum a procesy jeho schvalování. Dále kapitola obsahuje popis výstupů z učení (odborné znalosti, odborné dovednosti a obecné způsobilosti). Součástí kapitoly je organizace a zajištění výuky a podmínky ukončování studia a získávání titulu MVDr.

HODNOCENÍ KLINICKÉ, LABORATORNÍ A FARMOVÉ ČINNOSTI

Kapitola Hodnocení klinické, laboratorní a farmové činnosti (kapitola 6) popisuje klinickou činnost na univerzitě, laboratorní činnost na univerzitě, farmovou činnost na univerzitním školním zemědělském podniku, pokusná zvířata, činnost zvláštních pracovišť univerzity.

HODNOCENÍ CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Kapitola Hodnocení celoživotního vzdělávání (kapitola 7) obsahuje popis organizace celoživotního vzdělávání na univerzitě.

HODNOCENÍ VÝZKUMU

Kapitola Hodnocení výzkumu (kapitola 8) popisuje organizaci výzkumu na několika úrovních podle druhu finančních prostředků na tento výzkum, a to institucionální výzkum, specifický vysokoškolský výzkum, grantový výzkum, smluvní výzkum, výzkum v rámci CEITEC, výzkum v rámci ICRC. V kapitole je uvedeno posuzování výsledků vědecké a výzkumné činnosti na základě publikační činnosti obsažené v List of publication na fakultách a počtů impaktovaných vědeckých publikací. Dále je uvedeno hodnocení výzkumu na základě celostátního systému, který je provozován Radou vlády pro vědu, výzkum a inovace, zahrnujícího hodnocení počtu kvality uznatelných výstupů ve formě bodového vyjádření tohoto výzkumu.

HODNOCENÍ INTERNACIONALIZACE VZDĚLÁVÁNÍ A VÝZKUMU

Kapitola Hodnocení internacionalizace vzdělávání a výzkumu (kapitola 9) zahrnuje popis politiky internacionalizace na univerzitě a její naplňování v oblasti plnění podmínek souvisejících s mezinárodní evaluací/akreditací, rozšiřování výuky

v anglickém jazyce, rozšiřování mobility studentů a akademických pracovníků, rozšiřování působení zahraničních odborníků ve vzdělávání na univerzitě, organizaci mezinárodních letních škol, zahraniční spolupráci s univerzitami, účast univerzity v organizacích významných pro veterinární vzdělávání, plnění podmínek Diploma Supplement Label, rozšiřování účasti univerzity na řešení velkých projektů s výrazným mezinárodním dopadem (CEITEC a ICRC), publikace vědeckých výsledků získaných na univerzitě v uznávaných mezinárodních vědeckých časopisech, organizování mezinárodních kongresů, konferencí, seminářů a workshopů na univerzitě a účast akademických pracovníků a studentů na těchto aktivitách v zahraničí, vytváření mezinárodního prostředí na univerzitě s komunikací v anglickém jazyce.

HODNOCENÍ SPOLUPRÁCE SE STAKEHOLDERY A VEŘEJNOSTÍ

V kapitole Hodnocení spolupráce se stakeholdery a veřejností (kapitola 10) je hodnocena kooperace s veřejností, a to v rámci spolupráce s uchazeči o studium, studenty, odbornou veřejností, veřejností, seniory, představiteli veřejného života a veterinární profese, orgány státní správy a řízení společnosti.

Kooperace se stakeholdery je popsána na úrovni spolupráce s Státní veteri-

nární správou, krajskými veterinárními správami, Ústavem pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, státními veterinárními diagnostickými ústavy, Asociací státních veterinárních lékařů, Výzkumným ústavem veterinárního lékařství, soukromými veterinárními lékaři, asociacemi veterinárních lékařů ve specializacích podle druhů zvířat, Komorou veterinárních lékařů, chovateli hospodářských zvířat, Potravinářskou komorou a potravinářskými podniky.

SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY UNIVERZITY

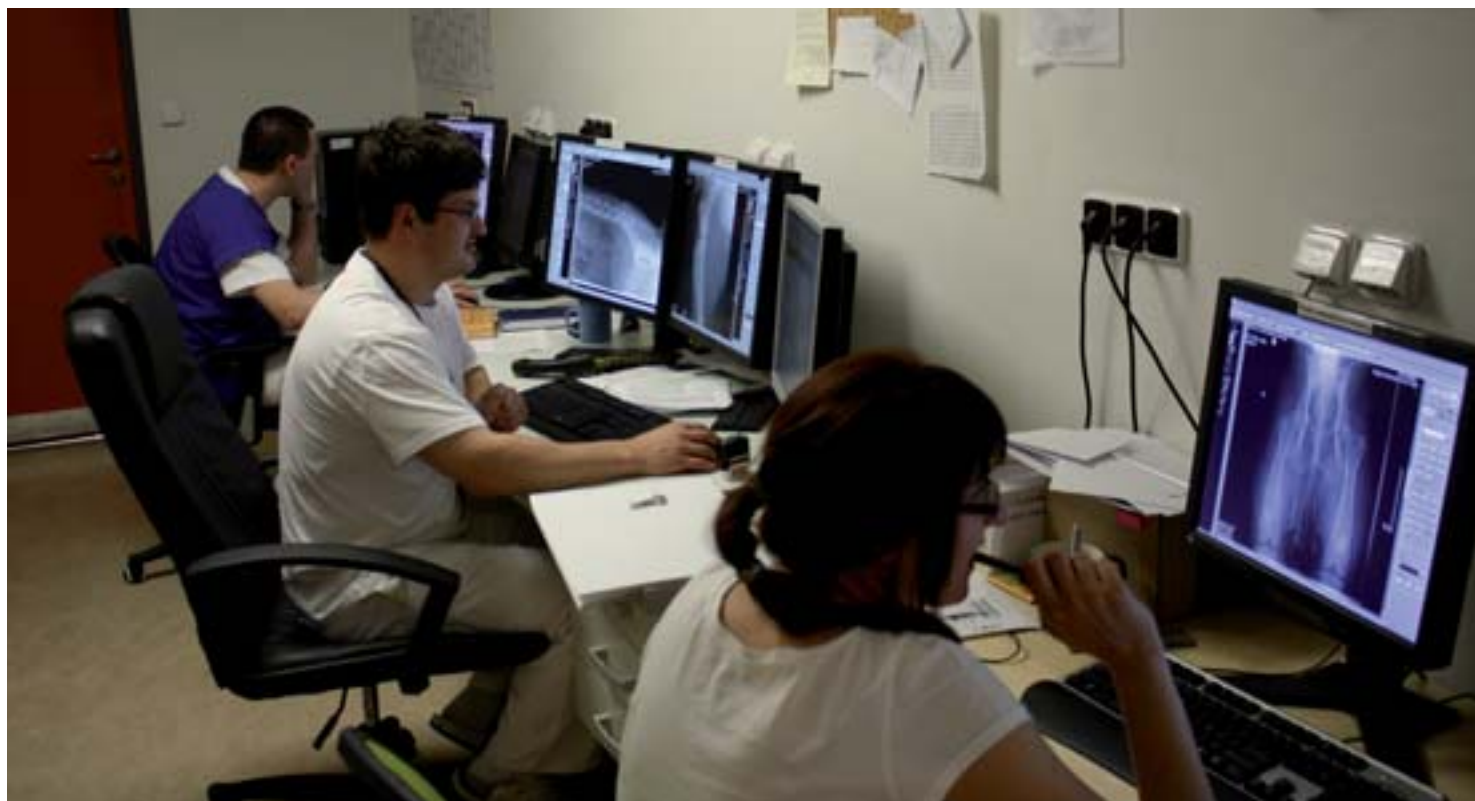
Kapitola Silné a slabé stránky univerzity (kapitola 11) zahrnuje nejvýznamnější silné a nejvýznamnější slabé stránky univerzity.

ZÁVĚR

Selfevaluační zpráva (II. stupeň) pro podzimní mezinárodní akreditaci veterinárního vzdělávání na univerzitě je sepsána na více než 100 stranách a obsahuje 13 speciálních schémat popisujících hodnotící procesy na univerzitě. Je podkladem pro mezinárodní akreditační komisi, která bude posuzovat veterinární vzdělávání v říjnu 2013.

■ text: prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA

foto: archiv redakce

■ Centrum zobrazovací diagnostiky v Pavilonu klinik malých zvířat

Nativitatem quintam celebramos

VITA UNIVERSITATIS SLAVÍ PĚT LET SVÉHO ŽIVOTA

Malá reminiscence: je březen 2008 a členové redakční rady (prof. Vladimír Večerek, dr. Pavel Brauner, doc. Karel Král, prof. Zdeněk Pospíšil, prof. Iva Steinhauserová a dr. Mirko Treu) spolu s dalšími spoluvůdci časopisu (dr. Petr Gayer, Martina Petrová, Barbora Šolcová) intenzivně debatují nad obsahem, formou i cílem právě se rodícího časopisu o životě univerzity i o životě na univerzitě. Tvůrčí atmosféra a nadšení ústí do finále a v červnu 2008 spatřuje světlo světa první číslo Vita Universitatis, oficiálního časopisu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

A současnost? Právě slavíme již 5 let vydávání „Vity“, jak se časopisu mezi jejími tvůrci i čtenáři zkráceně říká. Za tu dobu bylo vydáno celkem 31 řádných čísel a 1 speciální, k 90. výročí založení VFU Brno. Obavy z obtížného naplňování rubrik či z případného stereotypu se rozptýlily po necelém roce vydávání, nebyly k nim žádné důvody. Vita našla své pravidelné čtenáře a přispěvatele nejen mezi zaměstnanci a studenty univerzity, ale také u partnerských a spolupracujících organizací i jejich příznivců z řad široké veřejnosti.

Vita Universitatis dosáhla za pětileté období svého vývoje výrazných obsahových

i formálních změn. Zatímco v prvních dvou letech tvořila časopis především redakční rada plněním redakčního plánu článků a jejich zadáváním, dnes se jeho obsah rodí více živelně, z událostí, jež právě ovlivňují život na univerzitě, na základě výběru z článků od studentů či zaměstnanců, a s tvůrčím zapojením Oddělení vnějších vztahů.

Na první pohled jsou nejvíce viditelné změny grafického pojetí. Využitím celé tiskové strany včetně okrajů pro intenzivnější vyznění fotografií a technikou jejich podbarvování, užitím modernějšího fontu písma a efektivností velkoplošných fotografií je stále propracovávána novátorská koncepce časopisu, jež od roku 2013 přináší změnu v pestrobarevném odlišení jednotlivých rubrik.

Původně téměř faktografické obsahové pojetí se přetvořilo na zajímavý kaleidoskop ze všech možných činností a aktivit, které se Veterinární a farmaceutické univerzity Brno týkají. Nově přibyla rubrika Horizonty, která má univerzitní přesah, novinkou posledních let je rubrika Střípky, jež naplňuje časopis dynamikou krátkých aktualit.

Současně i forma obsahu doznala inovací; v časopise jsou k nalezení rozhovo-

ry, reportáže, nepravidelně také bilinguální články. Zároveň je nutné zdůraznit, že po celou dobu své existence Vita odolává tlaku komerčního využití a zachovává si tak stále svou neposkvrněnost „navoňnou zdechlinou.“

Náklad časopisu byl postupně, z důvodu velkého zájmu o jeho tištěnou formu, zvýšen z původních 350 ks výtisků na dvojnásobek. V současné době fungují dvě hlavní distribuční místa – foyer rektorátu a foyer SIC. Časopisy jsou k dispozici také ve všech odděleních, ústavech i klinikách a jsou zasílány 110 externím subjektům. Všechna čísla od počátku vydávání jsou k dispozici také v elektronické podobě na univerzitních webových stránkách v sekci Informace o univerzitě.

Jak je vidět, Vita Universitatis je stále na cestě a za svých pět let existence jí ušla velký kus. A další, doufám ještě delší, ji čeká. Nekončící cesta za stále zajímavější kronikou v časopiseckém hávu, ve které si i po letech rádi zalistujeme a připomeneme, jak šel čas na alma mater.

Za redakci si tak dovoluji naší Vitě popřát, aby se jí i nadále především dobře „žilo“.

■ text: **Barbora Šolcová**

Budova studijního a informačního centra je dominantou areálu VFU Brno

Studijní a informační centrum VFU Brno získalo ocenění Stavba roku 2012

Ty nejlepší stavby na jižní Moravě za rok 2012 vybírali porotci z Jihomoravského stavebního společenství. Studijní a informační centrum zvítězilo v kategorii Stavby občanské vybavenosti. Do soutěže se přihlásilo celkem 38 staveb. Odborníci hodnotili jednotlivé objekty v sedmi kategoriích. Studijní a informační centrum VFU Brno se tak řadí mezi unikátní stavby Jihomoravského kraje, jako jsou například Královopolské tunely, zpřístupnění brněnské kostnice nebo Divadlo na Orlí.

„Studijní a informační centrum se z pohledu architektonického, stavebního, technologického, provozního i v pojetí svého věcného zaměření stalo opravdovým centrem života studentů na univerzitě. Právě

pohled potřeb studenta při jeho pobytu v areálu univerzity byl nosnou myšlenkou při koncipování této mimořádné stavby,“ říká rektor VFU Brno Vladimír Večerek.

Po novostavbách Pavidonu klinik malých zvířat (2004) a Kliniky chorob prasat (2011) je Studijní a informační centrum další oceněnou budovou v areálu Veterinární a farmaceutické univerzity.

Moderní čtyřpatrová budova, jejíž užitková plocha činí něco přes 6 900 m², vyrostla v centru areálu VFU Brno a je provozně a dispozičně rozdělena na tři bloky, mezi nimiž se nachází dvě vnitřní atria. S výstavbou Studijního a informačního centra se začalo v září 2010. Odborná porota hodnotila kromě stavebního kon-

ceptu a kvality prací také architektonický výraz díla a začlenění do okolí.

Posláním soutěže je prezentace a propagace kvalitních výstupových projektů v Jihomoravském kraji a přiblížení nejlepších stavebních děl a jejich tvůrců širší laické i odborné veřejnosti. Vyhlašuje ji Jihomoravské stavební společenství při Svazu podnikatelů ve Stavebnictví v ČR pod záštitou Jihomoravského kraje. Ocenění se uděluje v šesti kategoriích dle typu dané stavby. Výsledky letošního ročníku soutěže byly vyhlášeny na Mezinárodním stavebním veletrhu IBF 2013 v Brně.

■ text: Petr Chmelář
foto: autor

Vodicí fence hrozilo, že přestane chodit. Zachránili ji chirurgové z Kliniky chorob psů a koček

■ Labradorka Domča

Když zdravý muž nebo žena potkají na ulici jakkoli postiženého člověka, obvykle to v nich vyvolá lítost. Handicapovaní lidé si zaslouží pozornost ze strany zdravých. Ti empatičtější se pak snaží lidem, které osud připravil o zdraví, pomáhat.

Forem pomoci existuje celá řada, od finančních příspěvků až po práci v charitativní organizaci. Zcela konkrétní druh pomoci také nedávno poskytli chirurgové z Kliniky chorob psů a koček Fakulty veterinárního lékařství.

Jaroslav Muzikant žije v Hradci Králové. O svůj zrak přišel ve třiceti letech. Do jeho života tehdy vstoupila vodicí fenka, labradorka Domča. A pokud si myslíte, že vodicí pes slouží nevidomému člověku pouze k tomu, aby mu ukazoval cestu, jste v hlubokém omylu. Kdo se někdy seznámil s nevidomým člověkem a jeho vodicím psem, žasl, jak hluboké a přátelské pouto mezi oběma partnery panuje. O to horší byla situace, když Domča přestala téměř chodit. Prognóza? Drahá operace, nebo přestane chodit úplně.

„Takovou částku bych si nemohl dovolit. Už jsem se musel rozloučit s jedním psem. Také nemohl chodit. Kvůli srůstům na páteři nezbývalo než mu ukrátit trápení. Jsem šťastný, že tu zrátku nemusím podstoupit znovu,“ prozradil v březnu Mladé frontě pan Muzikant. Pomoc člověku v nouzi v poslední chvíli nabídl člověk přímo nejpovolanější, přednosta Kliniky chorob psů a koček profesor Nečas. Ten se rozhodl, že náročnou operaci provede zdarma. Jaroslavu Muzikantovi i jeho labradorce Domči tak spadl příslovečný kámen ze srdce. Domča byla převezena z Hradce Králové do Brna na Kliniky chorob psů a koček, kde ji čekal složitý zákrok.

„Fenka měla prasklý kolenní vaz. Pokud by dále zkoušela svého páníčka doprovázet, hrozilo by, že jí selže i přetěžo-

■ Domča podstoupila artroskopickou revizi kolenního kloubu a následnou osteotomii

■ Diagnóza zněla: prasklý kolenní vaz

vaná druhá noha,“ popsal zdravotní stav labradorky profesor Nečas. Domča hned poté zamířila na operační sál, kde ji čekala artroskopická revize kolenního kloubu a následná osteotomie. „Operace bude trvat asi tři čtvrtě hodiny až hodinu, protože se tam reviduje koleno, dojde k přetěžení té kosti, do které implantujeme titanové šrouby, které ji pak spojí,“ vysvětlil po cestě na sál profesor Nečas.

Fenka na sále podstoupila jeden z nejmodernějších zákroků tohoto druhu. Artroskopická technika umožňuje diagnostiku a především operační výkony, které jsou na rozdíl od klasických způsobů operací pro pacienta z řady pohledů nesrovnatelně výhodnější. „Provedli jsme artroskopickou revizi a ošetření struktur uvnitř postiženého kolenního kloubu. Rupturu předního zkříženého vazů jsme pak řešili osteotomií (přetěžením kosti) v oblasti kolena s jejím následným sešroubováním v takové pozici, aby vazy v kolenu nebyly přetěžovány,“ popsal průběh operace profesor Nečas. Metoda významně snižuje invazivitu výkonu, která se projeví menší

bolestivostí po operaci, krátkou dobou hospitalizace, rychlou rekonvalescencí a nižším rizikem možných komplikací. Vlastní operační výkon je prováděn pomocí optiky, která se zavádí do příslušného kloubu z malé incize. Z dalších vstupů je pak do dutiny kloubní zaváděno instrumentarium, řada speciálních nástrojů, kterými se provádí vlastní operační zákrok.

Příběh nevidomého pana Muzikanta z Hradce Králové a jeho vodící fenky, má dobrý konec. Šestiletá Domča se dočkala operace, která pro ni byla jedinou šancí na to, aby mohla opět bez problémů chodit a vodit tak svého pána. Po krátkém zotavení na Klinice chorob psů a koček Domču čekalo ještě několik dní v klidu. Dnes již svého pána opět zavede všude, kam potřebuje. Vše díky naší Fakultě veterinárního lékařství a Klinice chorob psů a koček.

Vodící psi se používají už od první světové války, kdy pomáhali vojákům zasaženým agresivním bojovým plynem. Dnes se už označují čistě jen jako psi vodící a pomáhají nevidomým k lepší orientaci v neznámém prostoru. Aby byli schopni

bezpečně provázet svého pána, musí projít velice složitým výcvikem. I proto nejsou levnou záležitostí, cena plně vycvičeného vodícího psa se pohybuje kolem 200 000 Kč. Vzhledem k vztahu mezi nevidomým majitelem a jeho psem se však cena vodícího psa nedá vyčíslit.

■ text: Petr Chmelař
foto: Profimedia

Vlastní operační výkon je prováděn pomocí optiky, která se zavádí do příslušného kloubu z malé incize

Mimotělní krevní oběh u prasete je komplikovanější než u lidí

■ Mimotělní krevní oběh u prasete

V jednom z minulých čísel Vita Universitatis jsme informovali o tom, že VFU Brno spolupracuje v rámci projektu Mezinárodního centra klinického výzkumu (ICRC) s Fakultní nemocnicí U svaté Anny na transplantaci srdečních chlopní u lidí. Nové postupy transplantace srdečních chlopní ověřují specialisté z Oddělení chirurgie a ortopedie Kliniky chorob psů a koček společně s brněnskými kardiology na animálních modelech, konkrétně na prasatech v podmínkách experimentu. Podobný výzkum probíhá například v Londýně, kde se potýkají s vysokou mortalitou.

Chirurgové musí odebrat pulmonální chlopeň s částí plicnice dárce, tu dále fixovat. Následně otevřít hrudník příjemci, zavést mimotělní krevní oběh, který nahradí funkce srdce a plic. Příjemci následně odstraní chlopeň a našijí chlopeň dárce. Tak by měla v kostce proběhnout celá operace. Po odpojení prasete od mimotělního krevního oběhu však docházelo ke komplikacím, které končily úmrtím. „Během

prvních dvou pokusů došlo k selhání srdečních komor. Tento druh operace je komplikovaný v tom, že je nutné zastavit srdce, jehož funkci během vlastního přenosu chlopně přebírá mimotělní krevní oběh,“ popisuje Doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D. z Oddělení chirurgie a ortopedie.

Následovaly další dva experimenty. První úspěšný. Prase se podařilo odpojit a bez komplikací přežilo i následné pooperační období a v současné době je více než tři měsíce bez komplikací. Další pokus však skončil opět neúspěchem. „Rozhodli jsme se sáhnout k několika změnám v postupu. Ty můžeme rozdělit do tří kategorií,“ vyjmenovává Doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D., „zaměřili jsme se na monitoring a podporu kardiopulmonálních funkcí v časném pooperačním období. Prase jsme nechali po operaci dalších 12 hodin v umělém spánku, až do doby, kdy mohlo být odpojeno od přístrojů podporujících jeho kardiopulmonální funkce. Dále jsme upravili protokol ošetření

chlopně dárce před její transplantací příjemci. Použili jsme jiné roztoky tak, aby chlopně měly trochu jiné vlastnosti a mohli jsme s nimi lépe manipulovat,“ pokračuje Doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D. „Poslední důležitou úpravu představovalo ohřátí krve. Museli jsme reagovat na termoregulaci prasete, která je citlivější, než v případě člověka,“ upozorňuje docent z Oddělení chirurgie a ortopedie Kliniky chorob psů a koček.

Aplikace změn se během operace uskutečnila v první půlce června projevila efektivně. Týden po operaci prase žije. „Dneska je to sedmý den a žádné velké komplikace jsme nepozorovali. Další operaci jsme naplánovali na 24. června. Tam ověříme účinek těchto úprav,“ vysvětluje Doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D. Dlouhodobé přežití je totiž nezbytný předpoklad pro úspěch projektu transplantace srdečních chlopní.

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

Zasedání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit v Padově

Letošní zasedání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (European Association of Establishments for Veterinary Education, EAEVE) se uskutečnilo ve dnech 15. až 17. května 2013 v Padově v Itálii.

Jednání se uskutečnilo ve Velké aule univerzity v Padově a ve Velké aule části univerzity zaměřené na veterinární problematiku a chov zvířat umístěné nedaleko Padovy (fakulty byly v Itálii v minulém období zrušeny a výuka se uskutečňuje na univerzitách a jejich ústavech).

Předmětem jednání byl evaluační systém v Evropě, změny v standardních operačních postupech pro evropské evaluace, systém evaluací pro rok 2013 a systém evaluací pro rok 2014. Významné zjištění bylo, že se obecně úspěšnost evaluací zvýšila, a to na současných 59 % pozitivně evaluovaných škol z počtu členů EAEVE, uvedeni na Seznamu evaluovaných a schválených institucí EAEVE (List of Evaluated and Approved Institutions by EAEVE). V tomto bodě jednání byla evaluace pro naši univerzitu potvrzena na termín říjen 2013.

EAEVE projednával také činnost Komise pro vnitřní zajišťování kvality (Com-

mittee for Internal Quality Assurance, CIQA) v rámci EAEVE, zabýval se její zprávou a projednával mandát členů CIQA. Pro VFU Brno je významné, že členem CIQA byl potvrzen prof. MVDr. Petr Hořín, CSc. z naší univerzity.

V rámci jednání byl volen členy zasedání také auditor EAEVE. Jedním ze dvou auditorů byl zvolen na další období prof. MVDr. Alois Nečas, PhD., MBA z naší univerzity.

Dalším bodem jednání byla akreditace EAEVE a systému evaluací ze strany ENQA v roce 2013, kdy v případě úspěšného absolvování této akreditace by akreditace veterinárního vzdělávání na úrovni EAEVE byla současně akreditací vzdělávání prováděného ENQA.

Významným bodem zasedání byla problematika evropských veterinárních specializací organizovaných Evropským výborem pro veterinární specializace (European Board of Veterinary Specialization). Předmětem přednášek byla struktura a status veterinárních specializací v Evropě, působení diplomovaných specialistů na univerzitách a význam diplomovaných specialistů ve veterinárním

vzdělávání. Za Českou republiku byl uveden údaj 16 diplomovaných evropských veterinárních specialistů, tento počet nepředstavuje ani horní a ani spodní skupinu evropských států uskutečňujících veterinární vzdělávání.

Další část jednání byla zaměřena na význam hodnocení veterinární výuky studenty a metody hodnocení učitelů studenty. V diskusi byl konzultován obecný problém všech veterinárních vysokých škol, a to nízká účast studentů podílejících se na hodnocení učitelů, a bylo konstatováno, že zájem o hodnocení je velmi nevyrovnaný a motivací studentů je spíše vyjádření velmi negativního nebo velmi pozitivního ohlasu na výuku a nikoli standardní, dlouhodobé a objektivní hodnocení výuky studenty.

Zasedání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit bylo zakončeno volbou příštího místa zasedání, a to pro rok 2014 (21.–22. květen) Murcia ve Španělsku.

■ text: prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA

foto: L. Steinhauser

■ Hlavní část zasedání se uskutečnila ve Velké aule padovské univerzity

Problematika opuštěných zvířat byla tématem odborné besedy pro veřejnost

Brno – Veterinární a farmaceutická univerzita Brno přivítala na své půdě odborníky v oblasti ochrany zvířat. Hovořili nejen o zákonu na ochranu zvířat proti týrání, ale také o zákonech nepřímo chránících zvířata nebo o čipování psů.

Je zvíře věc, nebo je to živá bytost? Co se mění s definováním zvířete v novele občanského zákoníku? Co je trestný čin týrání zvířat a zanedbání péče o zvíře z nebalosti? Jak jsou lidé trestáni za porušení zákonů chránících zvířata? Je v pořádku, když jsou psi chováni v klecích výhradně za účelem produkce štěňat? Odbornou besedu pro veřejnost na téma ochrany zvířat hostila Veterinární a farmaceutická univerzita Brno. Mezi hosty nechyběli přední čeští odborníci na problematiku ochrany zvířat.

Beseda se uskutečnila 16. května od 17 hodin v posluchárně Pavilonu klinik malých zvířat VFU Brno. Jako hosté promluvili docentka Eva Voslášková a docent Petr Chloupek z Ústavu veřejného veterinárního lékařství a toxikologie, Petr Ondráček, předseda Ligy na ochranu zvířat, Hana Dědochová, vedoucí psiho útulku v Olomouci či Jiří Kruml z Oddělení ochrany zvířat Ministerstva zemědělství.

„Cílem akce bylo seznámit veřejnost s problematikou ochrany zvířat. Odborníci na tuto problematiku vysvětlili, jaká je role a kompetence dozorových orgánů veterinární správy, městské policie či Policie ČR,“ vysvětluje Jiří Žák, organizátor akce a autor projektu Společník pro život.

Na řadu přišel i Zákon na ochranu zvířat proti týrání a jeho porušování, definice zvířete v novele občanského zákoníku, ale také téma systémová řešení problematiky opuštěných zvířat, jako je například povinné celostátní čipování. „Nejvíce publikum asi zajímala právě novela občanského zákoníku,“ shrnuje diskusi Jiří Žák, který se chopil moderování večerní debaty.

Navzdory vrcholícímu mistrovství světa v ledním hokeji byl o besedu zájem. Sešlo se na sedm desítek zájemců. Zájem o ni projevil nejen studenti a zaměstnanci univerzity, ale také široká veřejnost. V půlce května tak navštívili Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno chovatelé zájmových zvířat, majitelé chovných

■ Beseda probíhala ve formě interaktivní diskuze mezi hosty i publikem

stanic, obchodů se zájmovými zvířaty, ale také lidé aktivně se podílející na ochraně zvířat v podobě různých iniciativ a občanských sdružení.

Beseda probíhala ve formě interaktivní diskuze mezi hosty i publikem a ve formě krátkých prezentací případů, kauz a zkušeností českých útulků při porušování zákonů, přímo či nepřímo chránících zvířata.

Nejaktivnějším mluvčím se od počátku stal doktor Kruml z Ministerstva zemědělství. Právě na něj mířilo největší množství dotazů, často kritickým vzhledem k činnosti Státní veterinární správy. Kruml se tak jal obhajovat pozici SVS a vysvětloval publiku legislativu, která se k činnosti tohoto orgánu vztahuje. Jeho nesnadnou pozici vzápětí podpořil docent Chloupek, který dorazil v druhé části besedy. Činnost či případná nečinnost orgánů státní správy je daná platnou legislativou. Problémy samozřejmě pramení z interpretace. A právě seznámení

publika s nejčastějšími chybami v rámci legislativní situace ochrany zvířat bylo cílem celé besedy.

Beseda se od obecnějších témat, zabývajících se činností a úkoly útulků, policie či Státní veterinární správy, dostala až ke konkrétním případům a diskusi o možnosti jejich řešení. Velký zájem a dotazy ze strany publika vzbudila také témata chovných stanic či utracení zvířete. I přes délku trvání besedy, která se protáhla až do půl deváté, panoval v posluchárně PKMZ zájem o jednotlivá témata. „Ani jsem neočekával tak zapálené publikum,“ pochválil na konec besedy osazenstvo sálu Žák.

Vstupné na besedu bylo dobrovolné a vybralo se celkem 2 400 Kč. Výtěžek z akce organizátoři věnovali na pomoc zvířatům v zúčastněných útulcích. Besedu pořádal Společník pro život.

■ text: Petr Chmelář
foto: autor

Třetí kolo BTSF

Zkratka, která se už na fakultě zabydlela. Better Training for Safer Food je již součástí běžné komunikace a dokonce se již organizátorům ani tutorům hrůzou neježí vlasy, kdy a kteří naši kolegové z celé Evropy zase dorazí a jak akce proběhne a dopadne. Proč dnes nezačít odzadu? Hodnocení je zase mezi šestkou a sedmičkou (sedmička je absolutní). Mluvím o anonymním hodnocení kurzu účastníky a navíc detailním, v typickém rozsahu materiálu z bruselské centrály EU – celkem na 6 stránek. Finální vyhodnocení je pak vlastně práce pro statistika. Tentokrát se školení zúčastnil i supervizor. Kdo platí, tak také kontroluje, za co peníze vynaložil. Nejenom byrokraticky, ale fakticky. Celý kurz, všechny přednášky, cvičení, návštěvy provozů, diskuze, ale i společenské večery dozoroval inspektor FVO (Food Veterinary Office) pan Wolodia Zbiniewicz. Na jeho oficiální hodnocení si musíme počkat, ale jasně jsme slyšeli jeho prvotní reakci na výuku na našich fakulturních jatkách. Přiznám se, měli jsme při ní vždy pocit, že jsme velmi praktičtí a že řešíme věci, které jsou možná pro všechny v provozech zcela samozřejmé. Lákalo nás rozvíjení teorií, nových vědeckých poznatků, ale přece jenom jsme nakonec dali přednost pra-

xi. Reakce účastníků byla vstřícná, hodnocení inspektora jasné: „Toto od kurzů očekáváme. Praktické provedení dozoru v modelových podmínkách.“ Výukové jatky v areálu univerzity nám to umožňují. Zkuste nachystat v kterémkoli potravinářském provozu dvacet neshod se zákony a vyhláškami. To by přece znamenalo jeho zastavení a z hlediska provozovatele i poškození obchodního jména na trhu. Neznám nikoho, kdo vás dnes radostně pustí do svého provozu s třicítkou veterinárních inspektorů z různých zemí, kteří se navíc sami před sebou předvádí, co vše umí nalézt, v čem je jejich národní legislativa unikátní. Natož v plném provozu nastražit záměrné chyby v technologii či hygieně výroby. Je vynikající, že naše univerzita má pedagogické a vědecké zázemí, kterým se může pochlubit po celém světě. Pokud chceme, aby se o něm vědělo – což je přece nutný předpoklad našeho zahraničního úspěchu – musí o něm co nejvíce zahraničních odborníků vědět a nejlépe i vidět na vlastní oči. I k tomu

BTSF slouží. Součástí výuky je i rychlá návštěva našich odborných ústavů, rozhlédnutí se po škole a zastavení v aule. Bylo příjemné sledovat, jak se naši kolegové snažili poznat osobnosti na obraze, jakou měli radost, když na něm našli svého rodáka. Nebyl to nakonec velký problém. Byli zde přece veterináři ze všech evropských zemí a v tomto květnovém kole navíc i z Gruzie, Turecka a Tuniska. Zájem o tento kurz je velký, největší mezi kolegy z Velké Británie, Dánska a Švýcarska. Ano, svoji roli hraje postavení hygieny potravin v těchto zemích, ale i znalost angličtiny. Bohužel je ale nemůžeme plně uspokojit – jeden z každé země, výjimečně dva z velké – to je podmínka z Bruselu. Třetí kurz je tedy za námi, čtvrtý proběhne na přelomu září a října a zase ho spojujeme s naší konferencí Lenfeldovy a Höklovy dny. Nastal mezičas, abychom vše uzavřeli, vyúčtovali, sepsali zprávy a znovu naplnili, snad i lehce vylepšili další kolo. Možná už jenom závěrečným přípitkem.

Dovolte, abych i na stránkách naší Vity všem, kteří se na úspěšném průběhu BTSF jakkoli podíleli, poděkoval.

■ text: **Ladislav Steinhauer**
foto: archiv autora

■ Účastníci BTSF v naší aule

XV. konference mladých vědeckých pracovníků

Účastníci konference

Ústav hygieny a technologie mléka Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU Brno pod záštitou Oborové rady pro hygienu a technologii potravin uspořádal již XV. konferenci mladých vědeckých pracovníků s mezinárodní účastí. Konference konaná koncem května je určena pro studenty doktorského studijního programu.

Konference se konala 30. května 2013. Vzhledem k velkému zájmu a účasti o tuto konferenci probíhala na několika místech současně. Mladí vědeckí pracovníci FVHE představili své odborné vědecké práce z oblasti veterinární hygieny, veterinární ekologie, bezpečnosti a kvality potravin. Konference vznikla z iniciativy prof. MVDr. Jindry Lukášové, CSc. První ročník se konal v roce 1998, letos se tak konal jubilejní 15. ročník.

Žádnou vědeckou disciplínu nelze rozvíjet bez konfrontace výsledků výzkumu s poznatky jiných vědců. Nejde pouze o to, přednést výsledky vlastního výzkumu, ale o kritický přístup k použitým metodám a interpretacím. To představuje hlavní podstatu konání podobných setkání. V průběhu konference tak studenti formou přednášek nejen prezentovali výsledky své vědecké práce, ale především

diskutovali mezi sebou navzájem a také s přítomnými pedagogickými pracovníky.

Konference je určena pro studenty doktorského studijního programu, letošními účastníky byli DSP studenti VFU Brno, studenti UVL Košice, SPU Nitra, VUT Brno, Mendelovy univerzity v Brně a STU Bratislava. Pro studenty VFU Brno je aktivní účast povinná v 2. a 3. ročníku studia, v 3. ročníku musí svůj příspěvek prezentovat v angličtině. Právě angličtinu dnešní svět vnímá jako lingua franca moderní vědy. V oblasti vědy se používá jako jediný jazyk téměř na všech mezinárodních setkáních, konference mladých vědeckých pracovníků pořádaných na VFU Brno nevyjímaje.

Jednání probíhalo v několika sekcích, které jsou dány obory DSP: 1. Hygiena a technologie potravin, 2. Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilí, 3. Veterinární ekologie, 4. Veterinární biochemie, chemie a biofyzika, 5. Veřejné veterinářství a ochrana zvířat, 6. Veterinární toxikologie a toxikologie potravin, 7. Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad.

Úroveň příspěvků hodnotily čtyři odborné komise, které ocenily tři nejlepší práce ve 4 hodnocených sekcích. Ty zaujaly

například práce na téma Koncepcita parazitů rodu *Haemogregarina* u sladkovodních želv rodu *Emys* a *Mauremys* MVDr. Nely Dvořákové či práce Mgr. Barbory Němcové Hodnocení účinků platinových kovů na zástupce půdních bezobratlých, Detection of allergenic parvalbumin of Atlantic mackerel in fish products by real-time PCR Mgr. Dariny Kostelníkové a Porovnanie vplyvu parenterálnej aplikácie selénu u dojníc a jalovic počas peripartálného obdobia MVDr. Františka Ziga.

Velkou zásluhu za organizaci konference má stálý tým z Ústavu hygieny a technologie mléka VFU Brno prof. MVDr. Lenka Vorlová, doc. MVDr. Bohumíra Janštová, Ph.D., MVDr. Šárka Cupáková, Ph.D. a Alena Krejčíříková. Za bezchybný průběh celé akce jim patří zasloužená pochvala. Souhrn všech prací naleznete v elektronickém sborníku pod názvem XV. konference mladých vědeckých pracovníků v sekci Konference na internetových stránkách Fakulty veterinární hygieny a ekologie (<http://fvhe.vfu.cz/konference/Sborniky.html>).

■ text: doc. MVDr. Bohumíra Janštová, Ph.D.
a Petr Chmelař
foto: Petr Chmelař

FaF na konferenci Evropské asociace farmaceutických fakult

I letos jsme se sešli, abychom si předali nové poznatky v oblasti kvality výuky. Diskutovali praktické zkušenosti v systému optimalizace kurikula s cílem optimalizovat osnovy a přizpůsobit své vyučovací metody a hodnocení výsledků vzdělávání v kontextu Evropy, ale i celého světa.

Odborníci z mnoha zemí Evropy, významných států Asie, Spojených států, zástupci z Afriky a Austrálie prezentovali praktické tipy a postupy pro inovaci farmaceutického kurikula směrem k efektivnímu rozšíření kompetencí zaměstnanců farmaceutických fakult. Hostitelem této významné události byla Farmaceutická fakulta v Tureckém hlavním městě Ankaře.

Zvýšení kompetencí absolventů farmaceutického studia na naší univerzitě v souladu s potřebami trhu práce a moderními trendy je také cílem řešeného projektu č. CZ.1.07/2.2.00/28.0110 s názvem

Zvyšování pedagogických, manažerských a odborných dovedností pracovníků VFU, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky, jehož řešitelé, členové managementu Farmaceutické fakulty se zúčastnili této mezinárodní konference.

Náplní prezentací byla témata pro hodnocení výsledků vzdělávání, převádění těchto výsledků do učebních osnov, zavádění nových kompetencí v návaznosti na nové studijní výsledky a zkušenosti z inovativních metod výuky.

K tomuto jsme se připojili svým příspěvkem a v posterové sekci jsme prezentovali své zkušenosti z vnitřní diferenciacie studia, profilace studenta podle výběru povinně volitelných předmětů.

Ze setkání vyplynula nutnost chápat kurikulum jako komplexní a propojenou soustavu dovedností, znalostí a etických postojů, díky kterým bude absolvent studijního programu farmacie schopen kva-

litně vykonávat své povolání v širokém společenském kontextu.

Náš tým tak získal jedinečnou možnost osvojit si praktické výsledky o kurikulech nejenom v evropských zemích, ale také ze všech světadílů. V návaznosti na tyto myšlenky musíme přizpůsobit vzdělání situaci na trhu práce při dodržení celosvětové legislativy. Získali jsme poznatky o možnostech zvyšování kompetencí akademických pracovníků s cílem jejich předání prostřednictvím inovovaných předmětů, jak je předpokládá zmíněný evropský projekt.

Přínosné bylo, že se konference zúčastnili i kolegové z hradecké a bratislavské farmaceutické fakulty, tudíž bylo možno diskutovat inspirativní nápady a další možnost jejich zavedení do našich kurikul i v rámci Česka a Slovenska.

■ text: **Radka Opatřilová**
proděkanka Farmaceutické fakulty
 foto: archiv autorky

■ Za FaF se konference zúčastnil také doc. Jampílek (třetí zleva)

Mezinárodní kongres studentů farmacie na Sicílii

(22.–28. 4. 2013, CATANIA)

Unie studentů farmacie se letos, stejně jako každý rok, zúčastnila již tradičního mezinárodního kongresu organizace EPSA, který se letos konal přímo pod sopkou Etna ve městě Catania na Sicílii, tentokrát na téma Specializace ve farmacii. Letošní kongres byl pro Českou republiku výjimečný počtem účastníků, společně s kolegy z Hradecké farmaceutické fakulty naše delegace čítala 14 studentů, což je oproti předešlým kongresům výrazná změna k lepšímu. Ovšem ještě máme co dělat, abychom dohnali portugalskou čtyřicetiletou delegaci.

V pondělí, 22. 4., se pomalu začaly sjíždět všichni účastníci kongresu. Odpoledne proběhl první meeting oficiálních delegátů. V rámci tohoto meetingu jsme se dozvěděli, jak probíhá celý kongres, parlament i workshopy. První večer byl uveden uvítacím ceremoniálem, při němž oficiální delegáty přivítal sám rektor Univerzity v Katánii. Od úterního dopoledne začal vzdělávací program týkající se možností specializace ve farmacii. V rámci sympozia jsme si vyslechli nejnovější trendy v oblasti specializací ve farmacii, ať již na poli technologickém, výzkumném či klinickém. Přednášeli nám odborníci z předních firem a společností, například pan doktor Roberto Frontini, představitel EAHP (evropská asociace nemocničních farmaceutů) a nebo Tony Payton, člen týmu emTRaiN, který se specializuje na ulehčení vyhledávání specializačních kurzů ve farmacii, ať již pro pregraduální nebo postgraduální studium. Na závěr sympozia proběhla volná diskuze s přednášejícími. Následující dny probíhalo General Assembly, parlament, jehož se za každý stát účastnili dva oficiální delegáti. Na těchto sněmech se probíraly nejen nejrůznější otázky týkající budoucnosti EPSA (European pharmaceutical students' association), jako je volba vedení pro následující rok, hlasovalo se také o přijetí nových zemí do asociace. Tento rok se členem stal náš východní soused, Slovensko, dále Gruzie a Rusko.

Paralelně s valnou hromadou probíhaly interaktivní trainingy a workshopy, kterých se studenti účastnili dle svých zájmů. V nabídce tak byl například workshop STELLA

■ Část reprezentace Faf v Catanii

modeling, který se zabýval novým programem pro simulaci osudu léčiva v organismu, workshop na téma Hospital pharmacy, který účastníkům poskytl hlubší pohled na aspekty práce jako nemocniční farmaceut i s výhodami, nevýhodami a povinnostmi. Z trainingů proběhl například Stress management, training kreativity a další.

Nedílnou součástí každého kongresu je i možnost poznat studenty z jiných zemí. Měli jsme možnost srovnat studium u nás i jinde v Evropě, překvapilo nás například zjištění, že více než polovina dánských absolventů nachází uplatnění v průmyslu, nebo skutečnost, že v Maďarsku není povinná absolventská praxe a tak jsme debatovali o důležitosti sjednocení curricula v rámci Evropy. Zajištěn byl i večerní program na různá témata – Italian night, Carnival, ale především International night, na níž jsme měli možnost nahlédnout do gastronomického ráje – každý

stát prezentoval svá typická jídla a nápoje. Poslední noc před odjezdem proběhl galavečer s rozloučením a shrnutím úspěchu kongresu.

A co jsme si z kongresu přivezli? Kromě nových vědomostí a informací o možnostech našeho budoucího uplatnění jsme otevřeli nové možnosti mobility pro naše studenty v rámci workshopu o programu TWINN.

Příští půlroční kongres se bude konat na podzim ve španělské Valencii, čímž všechny zájemce srdečně zveme. Pokud však spíše než teplo a pláže preferujete chladnější podnebí, počkejte si na každoroční kongres, který se v dubnu příštího roku bude konat v Norsku!

Za Unii studentů farmacie
viceprezidentka pro zahraničí

■ Adéla Fířlová

foto: archiv autorky

Od Ceny děkana k Národní studentské vědecké konferenci

Farmaceutická fakulta VFU Brno a Unie studentů farmacie letos uspořádaly už XVIII. studentskou vědeckou konferenci spojenou s udělením Ceny děkana za akademický rok 2012/2013. Na konferenci studenti FaF představili dohromady 12 odborných prací. Soutěžilo se ve třech kategoriích: biologická sekce, chemická sekce a ostatní farmaceutické disciplíny. Přihlášení studenti tak mohli získat nejen nové zkušenosti s prezentací vědeckých výsledků, ale také uznání kolegů a finanční ohodnocení. O posouzení kvality jednotlivých prací se postarala šestičlenná odborná komise.

A jak soutěž o Cenu děkana dopadla? V biologické sekci se na prvním místě umístila Alžběta Kružicová za práci Biologické hodnocení vlivu modifikovaných celulóz na hojení ran. Druhé místo patří Zuzaně Hořákové za práci Asociace haplotypů HLA-DQ2, HLA-DQ8 a polymorfismu G308A v genu pro TNF- α s výskytem celiakie. Třetí místo v sekci biologie pak získala Olga Pavlatová za Vybrané genové polymorfismy a jejich vliv na plazmatickou hladinu takrolimu u dětí po orgánových transplantacích.

Další hodnocenou sekci představovala oblast chemická. V té komise vyhodnotila nejlépe práci Separace a identifikace látek z kůry kořene *Morus alba* L. dvojice autorek Marie Pokorná a Kristýny Noskové. Další nejlépe hodnocenou prací byla práce Aleny Stránské s názvem Stanovení acidobazické disociační konstanty pKa potenciálních beta-adrenolytik pomocí 1H NMR spektroskopie. Jako třetí se umístila Anna Lipková s Izolací a antioxidačnou aktivitou diterpénů z *Plectranthus madagascariensis* bent.

V sekce ostatních farmaceutických disciplín zvítězila práce Metody přípravy a hodnocení mukoadhezivních filmů Elišky Havlové, kterou druhá v pořadí následovala Petra Jurczeková za Hodnocení rychlosti uvolňování vápníku z rozdílných forem doplňků stravy. Jako třetí komise ocenila práci Stanovení homogenity zmesí a tablet s obsahem léčiva s úzkým terapeutickým indexem studentky Ivany Lukášové.

Cenu České farmaceutické společnosti převzala studentka 4. ročníku Alžběta Kružicová za odbornou práci na téma Biologické hodnocení vlivu modifikovaných celulóz na hojení ran.

■ Vítězové

Předáním Ceny děkana však celá konference nekončí. Naopak se přesouvá na národní úroveň – viz článek Kataríny Révészové.

■ text: Petr Chmelař

V dnech 15. a 16. 5. sa v priestoroch spoločnosti Zentiva uskutočnila XII. Nadnárodná studentská vědecká konference. Zúčastnili sa jej farmaceutická fakulta Univerzity Komenského Bratislava, farmaceutická fakulta Univerzity Karlovy Hradec Králové a farmaceutická fakulta našej alma mater – Veterinárnej a farmaceutickej univerzity Brno. Unie studentů farmacie mala tú česť spoluorganizovať túto dôležitú udalosť. Konferencia mala tri sekcie – biologickú, chemickú a sekciu ostatných farmaceutických disciplín. Každá zo sekcií bola hodnotená dvomi porotami – porotou spoločnosti Zentiva a porotou pozostávajúcou vyučujúcimi z jednotlivých fakúlt.

Našu farmaceutickú fakultu reprezentovali v sekcii biologickej Olga Pavlatová a Alžbeta Kružicová. Olga Pavlatová so svojou pracou *Vybrané genové polymorfismy a jejich vliv na plazmatickou hladinu takrolimu u dětí po orgánových transplantacích* vyhrala prvé miesto v časti hodnotenej porotou Zentiva a umiestnila sa na

druhom mieste v časti hodnotenej porotou farmaceutických fakúlt.

V sekcii chemickej nás reprezentovali Alena Stránská a Marie Pokorná, ktorá s pracou na tému *Separace a identifikace látek z kůry kořene Morus Alba l.* získala v oboch častiach tretie miesto.

V sekcii ostatných farmaceutických disciplín sme boli reprezentovaní Eliškou Havlovou a Petrou Jurczekovou. Eliška Havlová so svojou pracou *Metody přípravy a hodnocení mukoadhezivních filmů* získala v časti hodnotenej porotou Zentiva prvé miesto a v časti hodnotenej porotou farmaceutických fakúlt druhé miesto.

Absolventi našej farmaceutickej fakulty sa zúčastnili NSVK aj ako členovia odbornej poroty aj členovia poroty spoločnosti Zentiva. Osobitné poďakovanie patrí organizačnému tímu, ktorý bol odborne zastrešený Mgr. Petrom Mokrym, Ph.D. Za Unii studentů farmacie Lukáši Hromčíkovi za vytvorenie potrebných materiálov a organizačnému tímu za hladký priebeh NSVK na mieste konania. Hlavne však ďakujeme zúčastneným reprezentantkám Faf a ich školiteľom za skvelú reprezentáciu a blahoželáme im k výbornému umiestneniu.

Za Unii studentů farmacie členka organizačného tímu

■ Katarína Révészová
foto: archiv USF

Bohatýrská trilogie 2013

– Slovenský ráj, Hornád, Podkarpatská Rus

Bohatýrská trilogie je jarní famózní putování pěšky, na kole a na vodě ve stylu spaní pod širákem a vaření na ohni. Letošní trasa nás vedla přes soutěsky Slovenského ráje, vodácká etapa zabojovala s po bouřkách rozvodněným Hornádem a cyklistická část proběhla v západní části Podkarpatské Rusi.

Vše začalo 30. dubna odpoledne u tělocvičny VFU, kde hlavním úkolem bylo naházet hromadu batohů, lodí a kol do dvou dodávek a seznámit se s lidmi, se kterými strávíme následující dny. Po čtyřech hodinách montování, nakládání a seznamování se rozdala týmová bohatýrská trička letos v barvě pistáciové zmrzliny a nic nebránilo výpravě vydat se vstříc dobrodružství. Jízda přes noc, nabrání dalšího účastníka v Popradu, první letmé noční seznámení s romskými osadami na úpatí Slovenského ráje a krátké dospání nedaleko pěší destinace. Slovenský ráj je osvědčené místo, které člověka pohltí do tichých soutěsek

a kaňonů, uchvátí nádhernými výhledy z panoramatických vyhlídek vápencových skal a ohromí šplháním po visutých žebřících úzkými roklinami podél vodopádů. Přelom dubna a května je ideální čas na pobyt v tomto krasovém území. Člověk se tak vyhne masám polských turistů a agresivitě slovenských ochranářů. Po třech dnech lezení po žebřících jsme se přemístili do Spišské Nové Vsi, kde se nám podařilo uschovat veškerý materiál v rodinném sídle hodné domorodky a opět jsme využili jejího pohostinství k přetransformování výpravy z pohorek do lodí. Díky vydatným bouřkám předchozího dne se jinak poklidný Hornád proměnil v rychle tekoucí hnědou masu vody a důkladně prověřil naše vodácké umění. Pro některé nováčky to byl křest ohněm, ale díky zkušeným zadákům a obětavosti háčků se z toho nakonec stal příjemný adrenalinový zážitek pouze s jedním utopeným pádlem. Následující dny už voda rychle opadala a o zpestře-

ní plavby se staraly spíše romské děti pobíhající podél břehů než bouřlivé přeje a ostré meandry prvního dne. Řeka nás donesla blíže k začátku cyklistické etapy, kterou jsme zahájili ve vesnici Ublá, ležící jen 3 km od ukrajinských hranic. Opět jsme využili ochoty místních lidí, kteří nám na týden uschovali auta, lodě, batohy a veškerý materiál, který se nám nevezl do cyklistických brašen. Po doladění přehazovaček a brzd našich „bajků“ jsme vyrazili vstříc nejakčnější části bohatýrského putování. Po bezproblémovém přjetí hranice, kde celníky zajímaly pouze osobní léky jednotlivých členů výpravy, jsme se jako mávnutím kouzelného proutku přenesli v čase nejméně o sto let zpátky. Rozpadlé, někdy jen hliněné cesty, všude pobíhající domácí zvířata, usměvaví lidé sedící na lavičkách před domy a sledující dění na ulici, obchody nabízející sotva desetinu zboží obvyklého u nás, pupty plné ledňáků a hlavně alkoholu – to vše nás velmi rychle vtáhlo do místního folklo-

ru. Snaha vyhnout se automobilovému provozu nás vedla přes hluboká zalesněná údolí s rázovitými karpatskými vesničkami a přes travnaté poloniny, jejichž dobytí nám umožnilo jen týmové tlačení kol. Odměnou za propocená bohatýrská trička byly krásné výhledy a konzumní společností nezasazená divokost přírody, kterou je v EU možno zažít snad už jen v Rumunsku a Bulharsku. Co nás ještě příjemně překvapilo byla pro nás Čechy ne zcela obvyklá vstřícnost až nadšenost místních obyvatel z naší národnosti. Vesměs všude nás velmi srdečně vítali a hrdě se hlásili k společné historii v době meziválečného Československa. Také díky schopnosti ovládat češtinu mnoha tamních Rusínů (většina z nich o sobě nemluvila jako o Ukrajincích), jsme mohli lépe nahlédnout do jejich nelehkého života a uvědomit si, jak moc dobře si žijeme u nás doma. Po necelém týdnu toulání se krajinou Nikoly Šuhaje loupežníka nám nezbylo než otočit řídítka našich velocipédů směrem na západ a vydat se zpátky do rutinního studentského a pracovního života. S blížící se Ublou nám hořklo každé šlápnutí.

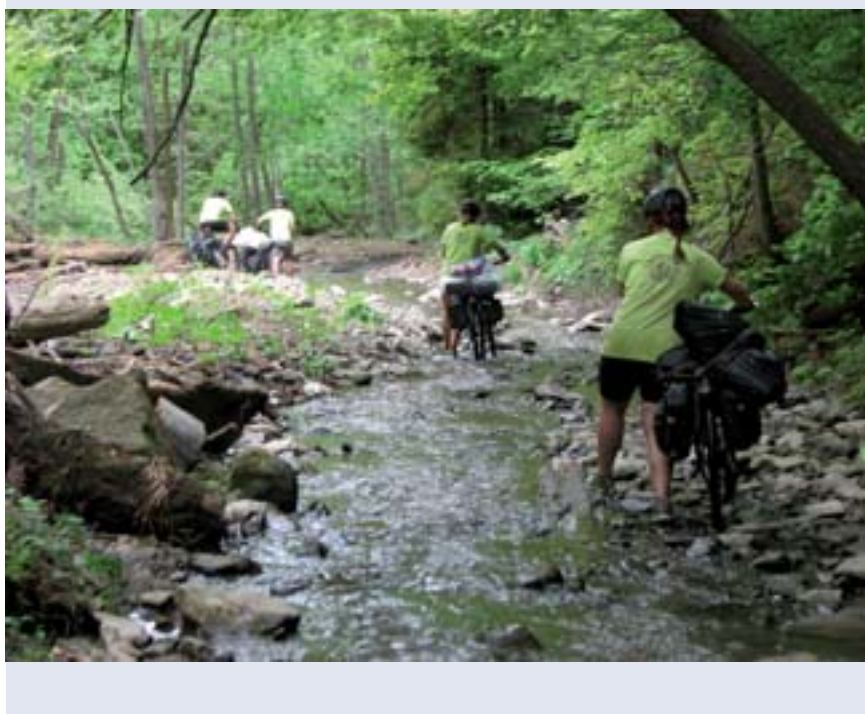
Úryvek z bohatýrského deníku:

Pátek 10. 5. – Honba za šašliky

Po lehce mrazivé noci se členové naší bohatýrské výpravy probudili do krásného slunečného rána. Den jsme nastartovali luxusní snídaní ve formě švédských stolů (tedy spíše plachty), kdy každý donesl poslední zbytky svých železných zásob a my se poté mohli pustit do nezřízeného hodování. Nabídka byla opravdu bohatá. Paštiky, sýry, rybičky, salámy, čokolády, oplatky ve více či méně drceném stavu a mnoho dalšího.

Po sbalení nás Kráťa uklidnil konstatováním, že je na programu jen rovinka. S úsměvem jsme tedy vyrazili na poslední, dnes opravdu terénní pouť krásami Ukrajiny začínající překvapivě obrovským kopcem. Stoupání zpestřilo několik brodů a louží, které se zalíbily zvláště Honzovi. Jeho uvíznutí v hluboké bahnitě pasti se slovy „Doufám, že to projedu“ všechny opravdu rozesmálo.

Protože správný bohatýr se nezalekne ničeho a k cyklistice nepotřebuje asfaltové cesty, několikakilometrový sjezd blátem, kameny, větvemi, kořeny, završený broděním korytem potoka jsme zvládli bez mrknutí oka. Kola už tak nadšená nebyla, brzdy kvílely, šroubky se povolovaly, ale žádná závažnější nehoda nás našťastí nepotkala. Cestou jsme mohli obdivo-

vat výkon slovenského zázraku techniky, traktoru „Lakatoš“, pro který žádný terén nebo jízda jen na předních kolech nebylo problémem.

Po příjezdu do civilizace začal hon na šašliky, ukrajinskou masovou specialitu. Když jsme se vrátili do Velkého Berezného, začala atmosféra ve skupině houstnout. Se vzrůstajícím hladem a zjištěním, že šašliky zde nevedou se zvyšovala i nervozita. Po menších rozporech zvítězila nakonec hospoda na náměstí, kde nám připravili grilovanou kuřata. Šašliky jsme sice neochutnali, ale i tak se nálada výrazně zlepšila a všichni se pěkně přejedli. Závěr naší dnešní etapy byl ve znamení dlouhého, táhlého kopce, na jehož vrcholu nás čekala odměna v podobě místa na spaní

– rozkvetlé loučky s krásným výhledem na okolní hory.

Dnešní večerní táborák nebyl jedinečný pouze tím, že se jednalo o poslední táborák. Někteří bohatýři totiž odhalili, co se v nich ještě ukrývá. Zpívalo se, tancoval se valčík, polka, Moňča předvedla i bříšňní tance a Jirkovy zpěvy, skoky přes oheň a další ohňové tance se staly takřka legendou. I přes všeobecné veselí jsme se nedokázali ubránit jemné melancholii a těžkosti u srdce. Celé to uteklo rychleji, než bychom si přáli, a nám bohužel nezbyvalo nic jiného než vytáhnout spacáky a naпоследy ulehnot pod hvězdnou oblohu.

■ text: Petr Krátký
foto: archiv autora

Od hmyzu až po koně – studenty veterininy zajímá všechno

Koho nezkropil májový deštík, ten jako by se letošního Majálesu na VFU ani nezúčastnil. Ač kapky deště chvílemi rozmazávaly přítomným pohled na lákadla studentského odpoledne, přesto se našlo mnoho takových, kteří se nenechali

odradit od toho, aby si volné chvíle v areálu školy užili.

A kdo se přece jen s počasím nemohl domluvit, rozhodně nemusel zoufat. I zastřešené prostory nabízely zajímavou podívanou. Mezi nimi na prvním místě nově zrekonstruovaná jízdárna. Ta sice už od svého otevření na konci minulého roku hostila několik koňských akcí, ale přesto je pro ni každá nová událost stále tak trochu „křestem“. A tento majálesový se opravdu vydařil. Především díky uchvacujícím vystoupení Bon Voyage a MVDr.

Filipa Kološe, který rovněž předvedl práci s andalusanem paní docentky Bezděkové. Jízdárnou se rozklusali také koně jezdecké policie s ukázkou práce „čtyřnohých příslušníků“ a svůj program předvedl i jezdecký klub Eldorado Odrlice a hipologický klub IVSA. Napětí přinesla soutěžní část – vydařená koňská „židličková“.

Farmaceutické zastaveníčko našlo své místo jako vždy v pavilonu profesora Klobouka. Letos bohužel chybělo osvěžení v podobě farmaceutických dryáků, zato palačinky pro UNICEF nabyly na barevnosti. Ochutnali jste modrou i růžovou? Těm, kteří si tu rozhodli vyrobit vlastní originální obrázek na tričko, však často hrály ruce mnohem rozličnějšími barvami. A že aktivita studentů nebere konce, mohl pozorný návštěvník zjistit, když si prohlédl nápaditý kalendář „velmi letně oblečených“ sympatických studentek a (zcela nahých) zvířat focený v prostorách školy.

Velice zdařile se blýsknul či spíše zazeleenal myslivecký kroužek. Divákům předvedli jeho členové práci loveckých psů i loveckých dravců, přizvali si také kolegy z Mendelovy univerzity, kteří zajistili důstojný hudební myslivecký nástup kroužku na scénu Majálesu. Myslivecký kroužek zaútočil i na další smyslové vjemy diváků, protože vůni kančího guláše, která se linula z jejich stánku, se prostě nedalo odolat.

IVSA se zřejmě letos vůbec rozhodla obohatit „kuchařskou“ část Majálesu. Kromě

■ Program odstartoval v jízdárně sérií ukázek

■ Dražily se obrazy, kosti ale také kalendář studentek veterinárních fakult

■ Máj je lásky čas

voňavých pečených a grilovaných dobrot zajistila i pochutiny, které sice vůni nemají příliš výraznou, zato si na nich člověk může zopakovat polovinu entomologie. Také se u stánku s praženým hmyzem neustále vinula fronta zvědavých a hecujících se studentů.

O příspěvek na adopci vlka z brněnské ZOO se postarali studenti prodávající svoje výrobky. Mít šikovné ruce se zkrátka vyplatí.

Ve velkou spleť pavučin se pro majálesové odpoledne proměnil park. Lanové centrum tu lákalo k vyzkoušení lanové houpačky, lajny pro provozochodce, a samozřejmě nechyběla výzva v podobě šplhu na horu z pivních beden, která člověku roste pod rukama podle jeho vlastní šikovnosti.

Málo pozorným mohla téměř uniknout dražba, která se letos konala v prostorách budovy SIC. Úlohy dražebního „vyvolávače“ se ujal docent Crha. Výtěžek z aukce poputuje do Záchranne stanice v Buchlovicích.

Co ale tentokrát scházelo, bylo vystoupení kynologického kroužku. Bohužel jsme letos mohli vidět jediné vystoupení. Zbytek tradiční „psí“ části Majálesu byl věnován psům-záchranářům a ukázkám jejich náročné práce. Kdo taky jiný mohl tuto část programu tak bravurně „zachránit“?

Areál VFU ožil nejen šelvicím deštěm, hlasy bavících se studentů, ale nechyběla ani hudební složka – v průběhu odpoledne se vystřídaly dvě kapely s odlišnými žánry – cimbálová muzika Pajtaš a pro náročnější pak Rattle Bucket.

Na shledanou na příštím ročníku Majálesu VFU! Kolikátý že už to bude?

■ text: **Tereza Ptáčková**, 5. ročník FVL
foto: P. Chmelař, M. Petrová

■ Myslivecký kroužek se připravil opravdu bohatý program

■ Ukázka práce loveckých psů

■ Na jídelničku nechyběli červi, sarančata ani švábi

■ Atrakce lanového centra v centrálním parku VFU

■ Psi-záchranáři předvedli svou náročnou práci

Studenti pořádají benefiční závody na podporu opuštěných zvířat

Formule, vrtulník a tank v Studijním a informačním centru. Připadá vám to podivné? Měli jste se v květnu přijít podívat do foyer SIC na benefiční závody na podporu opuštěných zvířat.

Útulek U Šmudliny v Tachově často bojuje se závažnými infekcemi. K zvládnutí situace však pracovníci útulku potřebují finance. Studenti VFU ukázali, že osudy opuštěných zvířat jim nejsou lhostejné, a rozhodli se pomoci zvířatům v tachovském útulku. V půlce května proto uspořádali benefiční závody autíček na dálkové ovládání. Každý soutěžící, který se zúčastní závodů, současně přispěje na chod útulku U Šmudliny. Závody se konaly 14. 5. ve foyer Studijního a informačního centra. Zúčastnit se mohl kaž-

■ Studenti VFU navštívili 50 útulků po celé ČR

■ Pořadatele si pro závodníky připravili technicky náročnou trať

■ Někteří dokonce ve foyer SIC usedli do „kokpitu“ vrtulníku

dý, kdo chtěl přispět a podpořit opuštěná zvířata. Závodníci si mohli vybrat, v jaké kategorii se soutěže zúčastní. Každý si mohl zvolit celkem ze tří kategorií: autíčko, vrtulník, tank. Všechny dopravní prostředky zajistili pořadatelé, povoleny byly i vlastní stroje.

V levé části foyer Studijního a informačního centra tak vyrostla dráha, dva heliporty a tankodrom. V případě tanku tvořili cíl útoku nafukovací balóny. Největší zájem byl o autíčka. Technicky náročnou dráhu postavili pořadatelé fikaně. Nechyběl slalom, terénní překážky, jízda tunelem nebo skočka přes obrubník.

Překvapivě velkou pozornost přilákaly závody především ze strany zaměstnanců VFU Brno. Na trať tak vyrazil vůz ze stáje Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství pilotovaný doktorem Braunerem, vozidlo doktora Miloše Vávry ze stáje Klinika chorob psů a koček, či stroj Petra Chmelaře reprezentujícího rektorát. Vítězem se však stal Lukáš Argiriu z děkanátu Farmaceutické fakulty. Ten bezchybnou, technicky precizní a rychlou jízdou dokázal projet trať v rekordním čase mi-

nuta a půl. Těsně za ním na druhém místě se umístil Miloš Vávra, pro třetí místo si s odstupem tří sekund dojel Petr Chmelař. „S auty na ovládání jsem si jako malý hrával často. Vidím, že forma mi vydržela doteď,“ vtipně poznamenal pilot vítězného stroje.

Hlavním vítězem závodů se však stala opuštěná zvířata z útulku U Šmudliny, na která přispěl každý závodník zápisným, které pro studenty činilo 30 Kč, pro zaměstnance a ostatní soutěžící pak 80 Kč. Za vybrané peníze útulek nakoupil důležité desinfekční prostředky. Závody uspořádal Jiří Žák v rámci projektu Společník pro život. Akci posvětil rektor VFU Brno profesor Vladimír Večerek, kterému patří poděkování za podporu této i všech dalších akcí Společníka pro život.

Vítězové:

1. Lukáš Argiriu, děkanát FaF
2. Miloš Vávra, Klinika chorob psů a koček
3. Petr Chmelař, rektorát

■ text: Petr Chmelař
foto: autor

Natáčení pořadu „Chcete mě“ na VFU Brno

12. června přijel do Brna již podruhé natáčet o projektu Společník pro život štáb České televize, tvůrci jedinečného pořadu na podporu opuštěných a jinak týraných zvířat „Chcete mě?“.

Natáčení začalo v aule, ve které se před kameru postavil rektor VFU Brno Vladimír Večerek. „Univerzita jednoznačně podporuje studentské aktivity a projekty, jako například Společník pro život, který – mimo jiné aktivity – navrhl venčení psů v útulcích studenty univerzity jako předmět tělesné výchovy,“ pověděl pan rektor na kameru. Hovořil však nejen o venčení a Společníkovi pro život. Redaktorku zajímala také ochrana a péče o zvířata.

Pětičlenný štáb České televize se pak podle vizuálních i akustických podmínek přesouval areálem univerzity. Jiří Žák, student Fakulty veterinárního lékařství, na lavičce před Pavilonem klinik malých zvířat zrekapituloval několikaměsíční činnost Společníka pro život, vyjmenoval úspěchy, nezapomněl na populární videoklip „Naše srdce bijí pro zvířata“, který sám natočil. Na lavičce mu asistovala fenka Ebinka, hlavní aktérka klipu.

Rozhovory se studenty na kameru pokračovaly u koní vedle Pavilonu profesora Klobouka. Tam se Ebinka postarala o vtipné zakončení natáčení v areálu VFU Brno. Utekla Jirkovi i s vodítkem. Ten měl vzácnou možnost předvést přímo před kamerou, proč se venčení psů v útulcích právem řadí mezi sportovní disciplíny. A nenechal nikoho na pochybách. „Takové zrychlení jsem viděl párkrát v životě. Naposledy na tréninku jamajských sprinterů,“ okomentoval rychlý pohyb areálem režisér České televize Josef Dlouhý.

Cesta televizního štábu směřovala ještě do malého soukromého rodinného útulku pro týrané a handicapované psy, kočky a jiná malá zvířata v nouzi, který se nachází v obci Marefy u Bučovic, 28 kilometrů východně od Brna. Právě ten spolupracuje s Veterinární a farmaceutickou univerzitou a umožňuje venčení čtyřem studentkám. Tam program venčení na kameru ocenila majitelka útulku Alžběta Humlíčková.

Reportáž byla odvysílána v neděli 30. 6. 2013.

■ text: **Petr Chmelář**
foto: autor

Natáčení se zúčastnil také rektor Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA

Jirka Žák s fenkou Ebinkou vyjmenoval na kameru úspěchy, kterých se Společníkovi pro život podařilo dosáhnout

Do lesíčka na čekanou

Čekanou na srnce považuje řada myslivců za jeden z nejkrásnějších zážitků. Od poloviny května si netrpělivě ukrájají čas ze svých rutinních záležitostí, aby mohli trávit rána a večery na honitbě. Ti zkušenější mají zmapovaný revír a podle stop, ale i pozorováním samotných srnců přibližně tuší, kde se který nachází. Srncí zvěř totiž hraje v životě českého myslivce mimořádnou úlohu. Poskytuje mu totiž radost prakticky ze všech vlastností, které může u chované zvěře očekávat.

Srncí zvěř je krásná a ušlechtilá na pohled, hravá v bezstarostné mladosti, nedůvěřivě obezřetná ve stáří, elegantní v pohybu, urputná v teritoriálních bojích, něžná v době milostných her i statečná v období vyvádění mláďat. Je naší zvěří původní, stala se symbolem české krajiny a na rozdíl od mnoha jiných volně žijících

■ Posed nabízí dobrý rozhled na všechny strany

■ Bez dalekohledu to nemá cenu ani zkoušet

druhů se dokázala výborně přizpůsobit pochodům, které dramaticky změnily její životní prostředí během několika posledních desetiletí.

Na loveckou výpravu do lesa jsem se já – nelovec – domlouval už od podzimu. Jak to tak chodí, vždycky se objevil nějaký háček a zážitek se neustále odkládal. Přišlo mnoho pozvání na lovy, ovšem můj čas je rozdělen do mnoha aktivit – alespoň se na to rád vymlouvám. Jednoduše řečeno, neklaplo to nikdy. Konečně se však tato směla prolomila a já vyrážel s myslivci do lesa.

Přišel den D, 27. května 2013. Miloš na mě čeká u auta zaparkovaného před Studijním a informačním centrem.

Shodou okolností zrovna skončil v SIC seminář o legislativní situaci v oblasti hygieny zvěře. Vyjeli jsme za Brno směrem na Veverskou Bítýšku, kde jsme odbočili na lesní cestu, po které jsme pokračovali asi patnáct minut. Po cestě jsem se vyptával, zase ne příliš, abych nevypadal jako naprostý hlupák. Chystal jsem se na svůj první lov.

Miloš dobře věděl, že nepatřím k nejkvalitnějším a nejzdatnějším partnerům při lovu a rozhodl se, že ideální formou pro mě bude čekaná. Ta patří k nevhodnějším způsobům lovu obzvláště pro začátečníky. Obvykle se na zvěř čeká na přechodech pro zvěř, nebo v místech, kde

vychází na pastvu. Lze na ni čekat na zemi, nejlepší je ale sednout si na posed. Zvěř nás tak neregistruje zrakem ani čichem, naopak myslivce může zvěř nerušeně pozorovat. Největší výhodou během čekání na posedu je otevřený prostor před myslivcem. Skvělý rozhled a dostatek času na pozorování umožňuje dobře posoudit a porovnat sledovanou zvěř. Nejlepší je vypravit se na posed ráno ještě před svítáním, nebo večer asi hodinu před tím, než zvěř vyrazí na pastvu.

Úspěch vedoucí k úspěšnému lovu může být samozřejmě dílem náhody, kdy se nám podaří ulovit srnce již v rámci prvního vzájemného setkání. „Mně se ten můj letošní zatím vyhýbá,“ prohlásil Miloš v okamžiku, kdy vstupujeme na stráň vedoucí k posedu. „Času moc není, lovit můžeme v pondělí a úterý. Do honitby jsem se proto dostal jen několikrát.“

Všude vidím i slyším poctivou práci jara. Úžasné projevy pěvců doléhají k mým uším a oči potěší čistá, nová zeleň pod nohama kolem stejně jako na větvích listnáčů praskající pupeny. Ve městě je už příjemné teplo, avšak v lese s blížícím se večerem teplota rychle klesá. Čekání začíná a já doufám, že přinesu Milošovi trošku štěstí a lov skončí úspěchem. „Že jsem si nechal rukavice,“ vyčítám si chyby vlastní začátečníkům a potichu strkám ruce do kapes.

„Ráno tu bylo hodně zvěře. Až jsem tomu nechtěl věřit. Srncího jsem viděl spousty, ale zatím jsem nenarazil ani na

odstřelovéhoho paličkáře, ani na zajímavého trofejového srnce.“ Sedíme na posedu dobré dvě hodiny. Za celou dobu nám ve výhledu proletěli dva holubi. Možná byl dokonce jen jeden a pro velký úspěch představení opakoval.

Z dálky slyšíme výstřel. To bylo zezadu. Sedí tam kámoš. To jsem zvědav, jestli zasáhl. Následuje výměna několika esemesek a pár úšklebků. „Tak nic. Strílel na prase, ale minul.“ Pomalu se stmívá, zapínám bundu až ke krku.

„Myslíš, že nám sem něco přijde? Srnec, prase?“

„Obojí,“ říkám sebevědomě a doufám, že nám přijde troška štěstíčka naproti a že pár pěkných fotek ještě udělám.

„Tenhle posed jsme stavěli nedávno,“ šeptá Miloš. „Dá to celkem dost práce vytipovat místo. Musíš sledovat, kudy chodí zvěř, jak fouká vítr, zdravý strom,“ pokračuje.

Najednou se z levé strany pomalu vyplížil srnec. Bezdechu pozoruji přicházející zvěř a žasnu nad tím, jak blízko k nám došel. Uviděl jsem ho asi první, to už nevím. Opatrně štouchnu do Miloše: „Hele, přímo pod námi.“ Opravdu, srnec přišel přímo pod posed. Chvilí se rozhlížel. Byl tak blízko, že jsem měl pocit, jako by si chtěl vylézt na posed a přidat se k nám.

Miloš pomalu přikládá k očím dalekohled a zkoumá pasoucí se přímo pod námi. „Je to srna? Není to srna? Není to srna!“ Pomalu sahá po zbrani, výdech, nádech. Vzrušením se ani nehýbu. Setinu sekundy přemýšlím nad fotkou. Nemá to cenu, mohl bych zvěře vyplašit.

Je to nádherná zvěř. Možná někdo řekne, že je to prostě jen srnec. Ovšem ne pro každého. Rychle dělám několik fotek, nesmírná radost, gratulace. Stále jsem ho očima hladil. Srnec ležel přímo před námi v trávě asi metr a půl od místa, kde by zasažen. Miloš přichází k srnci, smeká klobouk a vzdává ulovenému kusu poctu.

Celý průběh lovu má svá neměnná a zákonitá pravidla a rituály, včetně pocty takto ulovené zvěři, zacházení se zvěří před a po ulovení. Ulovením srnce lov nekončí. Zvěř se musí na místě co nejdříve vyvrhnout, zvěřinu ošetřit a dopravit do chladičích boxů. Miloš vytahuje nabroušený nůž a obratně se pouští do práce. Vyvrhuje vnitřnosti. Použitelné kousky schovává, nepoužitelné hází do vyhloubené díry a zahrabává.

Pokouším se asistovat. „Dávej pozor, ať nejsi moc odbarvy,“ upozorňuje mě Miloš. Srnec vyvrhuje na zemi, položeného na hřbet. Prořízne kůži na břicho a řez vede až k hrudní kosti a k pánvi. Pak otevírá břišní dutinu. Prořízne bránici a oběma rukama

chytne průdušnici s jícnem, co nejvýš to jde a tahem všechno dostává ven.

Začínají se ozývat kolegové z okolí. Slyšeli výstřel, zajímá je výsledek. Miloš vyřizuje telefon za telefonem. „Máme srnce... letos prvního... Lovu zdar,“ září radostí Miloš. Ještě pár dalších telefonátů a esemesek. Rychle musím udělat pár fotek, dokud je ještě trošičku světlo. „Myslím, že už to dneska zabalíme. Ve tři vstávám, vracím se a pokračuji. Musíme honitbu využít, jak je to možné,“ říká Miloš. V jeho tváři vidím kromě radosti z úspěšného lovu také známky únavy. Je deset hodin večer a on chce za pět hodin vstávat a vyrazit zpátky do lesa.

Plomba, vyplnění úlovkového lístku byla už jen rutina. S mojí mizernou fyzickou kondicí jsme srnce sotva donesli k autu. Zážitek je to nepopsatelný. Mnoho dní jsem se v noci probouzel a o všem znovu přemýšlel.

„Snad nespěcháš domů, ještě jedeme ke mně na srncí játra,“ usmívá se na mě. Směju se: „Já naštěstí ve tři vstávat nemusím.“ Cesta zpátky do Brna utekla jako nic. K pozdní večeri jsme si dali „po kalíšku“. Připíjeli jsme levou rukou. „Lovu zdar!“

■ text: Petr Chmelař

foto: autor

■ Krásný úlovek

V Turecku blondýny nekradou

„……, byl(a) jste vybrán(a) na výměnný pobyt v Turecku.“ Hurá! Ale co nás čeká? Deset holek a dva chlapi z Hygieny zvládnou vše! Jdeme do toho! Překvapení první – letíme na čas, na letišti nás čekají a v areálu univerzity přichystaná večeře jako od sultána. Moc dobrůtek! Tak proto mají zdejší ženy kulatoučká bříška!

Ráno nás nebudil mobil ani budík, ale muezzin z nedalekého minaretu. Amplion byl nasměrován přímo k nám. Začal s rozbřeskem, v půl páté. První ráno to byla exotika, orient. Po pár dnech jsme si ale zvykli, převrátili se na druhý bok a dospávali noční průzkumy Ankary. Zpíval nám sice pětkrát denně, ale porozuměli jsme mu jenom tklivé Alááááh Akbar. No, snad příště.

Doktorandka Guzin nás provedla po Ústavu hygieny a technologie potravin, omrkla nás a zase nám naplnila břicha v menze do tureckého tvaru, který byl součástí celého našeho pobytu. S takovou pohostinností a dobrotami jsme nepočítali. Už jste někdy měli zmrzlinu z kozího mléka? Neváhejte! My byli v mlékárně, kterou postavil UNICEF a kde ji vyrábějí. Mimochodem, víte, jak vypadá koza kašmírská? Ne? Tak se podívejte na znak Ankarské univerzity. My jsme si ji mohli i pohladit na univerzitním statku, kde chovají vedle ovcí skot, drůbež a divte se, i prasata. Ale pokud si děláte naděje o jejich dlouhověkosti, tak ouvej. V Turecku žijí také nemuslimové a ti si na nich pochutnají stejně jako my. Když jsme však vyráběli v masné dílně párky, ty už korán nezakazoval. Jasně, jen z masa přežvýkavců a navíc, poražených halal technologií. Jo, bez omráčení! Muslimové nekonzumuují krev a věří, že pokud se zvíře neomráčí, bude lépe vykrcené. Důležité prý je, aby bylo obrácené k Mekce a před smrtí bylo vysloveno jméno boží. No, co dodat?! Měli jsme také možnost navštívit drůbeží jatky, kde nám spadla brada. Kapacita, která v ČR není a špičková hygiena, která by překvapila inspektory řady zemí EU. Hostitelé se usmívali, prý se učí, kde se dá. Na nejlepších místech světa. Kdosi z nás přidal poznámku, že i u nás na škole.

Děkan fakulty Rifki Hadziroglu nás pozval na večeři a dal si opravdu záležet. Prý musí trumfnout našeho děkana. (P.S.: Náš se pak v Istanbulu také snažil!) Domluvili jsme si s ním i návštěvu klinik malých i velkých zvířat. Jaké překvapení!

■ Před historickou branou Istanbulské univerzity

Oni si snad o nás ve světě stále myslí, že čeští hygienici umí udělat a posoudit jen párek! To koukali, když na zvědavé dotazy asistentů padly správné odpovědi! Věříte, že jsme si i posílili sebevědomí? Nejen tím, že něco umíme, ale také tím, na jak skvělé univerzitě studujeme. Je třeba se mrknout do světa! Třeba i na to, jak se dá v jednodušších podmínkách vyšetřovat zvíře. Možná na tom něco je! Všichni v terénu určitě nemají vybavení jako u nás na klinikách. Na anatomii jsme obdivovali krásné preparáty. Dělají je studenti v rámci volitelného předmětu.

A co jsme viděli dalšího? Přírodní park Antalya s jezerem Abant, Národní muzeum v Ankaře, místní hrad, s výhledem na celé město, samozřejmě Mauzoleum Atatürka, prvního prezidenta Turecké republiky a velkého reformátora. Tam jsme pochopili, proč se nyní demonstruje proti současné proislámské vládě odvracející se zase pomalu od Evropy. Turci jsou umírnění muslimové. Neunáší blondýny, ani se za nimi nijak moc okatě na ulici neohlíží a vůbec je už nechťejí měnit za velbloudy. Co by s nimi v moderním Turecku dělali? (s těmi velbloudy). Jsou velmi přátelští

a hned se ptají, odkud jsme. „Čeko?“ pozdvihnou obočí a s kouzelným úsměvem dodají „Milan Baroš!“

Závěr našeho týdne v Ankaře jsme si osladili Istanbulem. Čekal nás tam náš děkan, který už zase pekl spolupráci na zdejší fakultě. Vyfotili jsme se u historické brány Istanbulské univerzity, vzal nás na večeři, pobavili jsme se na icecream show a vyrazili na mikrookruh kolem nejdůležitějších památek. Istanbul je krásné město, bylo přece centrem východořímské civilizace a pak obrovského sultanátu. Měli jsme ale moc málo času. Jeden den navíc by se opravdu hodil. Přesto můžeme říci, že jsme se dotkli šestiminaretové Modré mešity, nejvýznamnější památky byzantské architektury chrámu Aya Sophia, nakoukli do Bazaru, prošli se okolo Zlatého rohu, projeli se lodí po Bosporu pod obrovskými euroasijskými mosty a na závěrečné večeři poseděli se studenty – účastníky studentské veterinární konference ze čtrnácti zemí.

Za nás všechny

■ text: Andrea Gávelová a Monika Kuklová
foto: archiv autorek

Homecoming 2013

Letos již po deváté se uskutečnila sportovně společenská akce Homecoming 2013. Celodenní program probíhal pod širým nebem v areálu Kaunicových studentských kolejí.

Hned po ránu se rozběhl turnaj v minifutsalu, do kterého se zapojilo deset týmů, mezi nimiž se blýsklo dívčí družstvo „Ženy v pokušení“.

Za přísných, ale spravedlivých podmínek byla družstva rozložována do skupin A a B. Z dopoledních zahřívacích zápasů postoupily z každé skupiny čtyři mančafy. Dále se už nekompromisně pokračovalo vyřazovacím systémem.

Po celodenním pachtění se za kulatým nesmyslem se do boje o poháry probojovala 4 nejúspěšnější družstva.

O třetí místo se utkaly týmy „Shooters“ a „TJ Mape Zliv“. Z napínavého souboje nakonec vyšli vítězně hráči z týmu „Shooters“ složeného z budoucích veterinařů a farmaceutů.

Ve finále se proti sobě postavila mužstva „Partners“ a „Black People“. Pohár pro vítěze si vybojovali dravější hráči z týmu „Partners“.

■ Trofeje

Celý den probíhal navzdory nepříznivému počasí v přátelském duchu, a proto bych chtěl za celý organizační tým poděkovat všem hráčům a fanouškům, že je neodradil jarní deštík a přišli v hojném počtu se pobavit a vytvořili tak pohodovou atmosféru. Dále bychom chtěli poděkovat

panu rektorovi, prof. MVDr. Vladimíru Večerkovi CSc., MBA, a KVL ČR za záštitu nad turnajem a samozřejmě všem sponzorům.

■ text: **Honza Vobr**
foto: archiv autora

■ Společná fotka před turnajem

KRMIVA 2013

Ve dnech 5.–7. června 2013 se konala v chorvatském letovisku Opatija tradiční mezinárodní konference KRMIVA 2013. V letošním roce se jednalo o jubilejní, 20. ročník mezinárodní konference, která byla věnována nejen aktuálním odborným tématům z problematiky výživy zvířat, ale i zhodnocení dosavadní mezinárodní spolupráce mezi evropskými odborníky a institucemi z oblasti výživy zvířat. Význam mezinárodního symposia KRMIVA lze spatřovat v přítomnosti značného počtu vynikajících expertů zejména z Evropy, ale i jiných částí světa, což potvrzuje, že věda nezná sociální ani politické hranice.

Primárním posláním konference bylo a je navázání mezinárodní spolupráce mezi evropskými univerzitami, institucemi a společnostmi z oblasti výživy zvířat, výroby krmiv a technologií výroby krmiv. V rámci zahájení konference byla zmíněna dlouholetá podpora symposia KRMIVA, které se jí dostalo ze strany Fakulty veterinární hygieny a ekologie, Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, jmenovitě od prof. MVDr. Ing. Pavla Suchého, CSc. a prof. Ing. Evy Strakové, Ph.D.

Česká republika je 13 let aktivním účastníkem mezinárodního symposia, je reprezentována řadou institucí, které se pravidelně uvedené konference účastní. V letošním roce byli přítomni zástupci Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU Brno, zastoupena byla Komora veterinárních lékařů, Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský a Masarykova univerzita.

Slavnostní průběh konference byl umocněn aktem předání děkovných plaket za dlouholetou spolupráci a odborný přínos pro obor výživa zvířat v kategorii individuálních i institucionálních ocenění. Z České republiky v rámci individuálních ocenění získali děkovnou plaketu prof. MVDr. Alfred Hera, CSc., RNDr. Jaroslav Staňa, prof. Ing. Eva Straková, Ph.D. a prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA. V kategorii institucionálních ocenění byla již podruhé oceněna za dlouholetou spolupráci Fakulta veterinární hygieny a ekologie VFU Brno. Počátek úspěšné mno-

Rektorka Univerzity v Osijeku prof. dr.sc. dr.h.c. Gordana Kralik předává ocenění prof. Ing. Evě Strakové, Ph.D.

haleté vědecko-výzkumné spolupráce mezi FVHE VFU Brno, resp. Ústavem výživy zvířat a Univerzitou v Záhřebu a Univerzitou Josip Juraj Strossmayer v Osijeku se datuje od r. 2000. Kontaktními osobami uvedené spolupráce jsou z chorvatské strany rektorka Univerzity Josip Juraj Strossmayer v Osijeku prof. dr.sc. dr.h.c. Gordana Kralik a prof. dr.sc. Vlasta Šerman; z české strany prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc. a prof. Ing. Eva Straková, Ph.D. V průběhu 13leté spolupráce vznikla řada společných vědeckých a odborných prací, konkrétně 12 vědeckých příspěvků s IF, 19 vědeckých publikací bez IF, 6 příspěvků z kon-

ferencí v ČR a 29 příspěvků z konferencí v Chorvatsku. Vzájemná spolupráce se realizuje i formou společného pořádání mezinárodních konferencí, v České republice Kábrtovy dietetické dny, v Chorvatsku Krmiva. Realizují se i výměnné pobyty, jak studentů doktorského studijního programu, tak i pedagogických pracovníků.

Účastníci konference se těší na nadcházející setkání, které se uskuteční opět v Opatiji v r. 2014.

■ text: **Pavel Suchý**
prorektor VFU Brno
foto: archiv autora

Třetí ročník mezioborového semináře mladých farmakologů a toxikologů – KVĚTINŮV DEN

■ Květinův den je tradičním setkáváním mladých farmakologů

V historii Česko-slovenských farmakologických dnů se z iniciativy prof. RNDr. PhMr. Dr.h.c. Jaroslava Květiny, DrSc. vytvořila tradice pořádat sekci mladých farmakologů. V roce 2010 převzal garanci nad obdobným odborným setkáním Ústav humánní farmakologie a toxikologie Farmaceutické fakulty Veterinární a farmaceutické univerzity Brno pod názvem „Mezioborový seminář mladých farmakologů a toxikologů – KVĚTINŮV DEN“. V jeho rámci mladí vědecktí pracovníci, v přípravné etapě pro získání vědeckého titulu Ph.D. prezentují výsledky své výzkumné práce.

V tomto roce byl „Květinův den mladých farmakologů a toxikologů“ uspořádán v prostorách Farmaceutické fakulty VFU Brno 23. května 2013 v rámci řešení projektu CZ.1.07/2.2.00/28.0110.

Letošního ročníku se aktivně zúčastnilo 18 mladých vědeckých pracovníků z více než dvaceti pracovišť. Byly prezentovány výsledky experimentálních farmakologických a toxikologických studií řešených na genomové, molekulární, buněčné i orgánové úrovni, včetně *in vivo* pokusů na laboratorních zvířatech. Součástí semináře byly i přednášky zaměřené na klinické hodnocení léčiv.

Po ukončení odborné části akce pokračovala společenským večerem, na kterém měli účastníci možnost neformální výměny názorů a pracovních zkušeností.

■ text: **doc. MVDr. Pavel Suchý, Ph.D.**
přednosta ÚHFT FaF VFU Brno
foto: Petr Chmelař

■ Ve dnech 8.–10. května uspořádala Katedra hygieny a technologie potravin Univerzity veterinárního lékařství a farmacie v Košicích společně se Státní veterinární správou Slovenské republiky mezinárodní konferenci Hygiena Alimentorum na téma Bezpečnost a kvalita mléka a mléčných produktů. Kromě zastoupení VFU Brno v programovém výboru univerzita přispěla také řadou přednášek a prezentovala aktuální poznatky o významu, bezpečnosti a kvalitě mléka a mléčných výrobků. Součástí konference byla i sekce zaměřená na bezpečnost, kvalitu a zpracování rostlinných komodit.

■ Facebooková stránka Veterinární a farmaceutické univerzity Brno pokořila hranici tři tisíc fanoušků. Za poslední rok se jejich počet takřka zdvojnásobil. Procentuálně mezi lidmi, kterým se líbí stránky VFU Brno, převládají ženy, kterých je 82 %. Největší zájem o stránky mají lidé ve věku 18–24 let, kteří tvoří 60 % fanoušků, třetina jich pochází z Brna. Velkým překvapením při srovnání jednotlivých věkových kategorií je, že univerzita má na Facebooku více fanoušků ve věku 65+, než v kategorii 45–54 nebo 55–64 let.

■ Originální kalendář pro rok 2014 nafotily budoucí veterinářky. Na dvanácti stranách poutají studentky s různými zvířaty v prostředí Veterinární a farmaceutické univerzity. Kalendář s podpisy dívek se stal předmětem dražby ve foyer Studijního a informačního centra během oslav studentského života Majáles. Z projektu půjde všechen výtěžek na domácí útulek pro zvířata Kočičí oáza o. s. Cena jednoho kalendáře je 365 Kč, stejně jako je dnů v roce, za celý rok tak kupující přispěje denně jednou korunou denně na dobrou věc. Kalendáře si lze objednat PhotoNovotna@centrum.cz.

■ Fakulta veterinární hygieny a ekologie Veterinární a farmaceutické univerzity Brno ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a Státní veterinární správou ČR pořádají jubilejní 20. odbornou konferenci s mezinárodní účastí Ochrana zvířat a welfare 2013. Chcete-li se účastnit, nepromarněte termín podání přihlášky. Možnost přihlásit se končí 31. července. Deadline pro zaslání příspěvků je pak 10. srpna. Samotná konference se koná 25. září. Z konference bude vydán sborník. Příspěvky je nutné upravit dle zásad pro publikování v odborných časopisech.

K oslavám životního jubilea nestorů české farmacie prof. Jana Solicha a doc. Václava Ruska

Jubilant doc. Rusek při děkovné řeči, po jeho levici PhMr. Dr. Jiří Dlouhý, prof. Alexandr Hrabálek, děkan FaF UK v Hradci Králové a druhý jubilant prof. Jan Solich

Na Rudolfa, tedy dne 17. dubna letošního roku, se konalo v Kabinetu dějin veterinární medicíny a farmacie VFU Brno odborné setkání s názvem Pracovní den z historie farmacie a veterinární medicíny, jež bylo věnováno oslavám životního jubilea nestorů české farmacie prof. Jana Solicha a doc. Václava Ruska.

Úvodního slova se ujali MVDr. Pavel Brauner, Ph.D. a PharmDr. Martina Lisá, Ph.D., která celým programem pracovního dne účastníky provázela. Dr. Brauner pro úvod připravil prezentaci, jež byla kaleidoskopem fotografií ze života doc. Ruska, zejména ze spolupráce s ním a univerzitou. Jako první po úvodu se slova ujal předseda České farmaceutické společnosti LS JEP prof. Jahodář, který připomněl ve svém vystoupení život a dílo obou jubilantů. Pro obrazové dokreslení CV prof. Solicha byly v tomto případě použity fotografie z prezentace prof. Květiny, jež byl jedním z mnoha gratulantů a současně přednášejícím. Po prof. Jahodáři přistoupil k mikrofonu děkan FaF VFU Brno doc. Žemlička, který mj. předal prof. Solichovi pamětní plakety fakulty a vzhledem k tomu, že doc. Rusek se stal již držitelem této plakety,

jemu předal děkovný a blahopřejný dopis. Na děkana fakulty hostitelské univerzity navázal děkan hradecké farmaceutické fakulty prof. Hrabálek, který ve své gratulaci kromě jiného zavzpomínal na jubilanty již z dob svých studií. Plejádu řečníků tohoto bloku doplnil také přednosta Ústavu aplikované farmacie FaF VFU Brno doc. Dohnal, který se s gratulací a vyzvednutím spolupráce zejm. doc. Ruska s „jeho“ ústavem připojil k předřečníkům. Nejen pro oslavence, ale i pro přítomné bylo milé a autentické vystoupení spolužáka a přítele dr. Jiřího Dlouhého, který zavzpomínal na společně prožité chvíle s oběma jubilanty z dob studií, ale i během profesního života. Úvodní blok pracovního dne z historie farmacie a veterinární medicíny uzavřelo vystoupení paní doktorky Nedopilové, která blahopřála oslavencům jménem České lékárnické komory, jejížž předsednictva je členkou.

O přestávce pak přítomným oslavencům blahopřáli účastníci pracovního dne, kterých bylo takřka šedesát a mnozí z nich se zase po dlouhé době setkali.

Po přestávce vyplněné zmíněnými gratulacemi a občerstvením následova-

la tzv. odborná sdělení, jejichž úvod se opět vracel k postavám pánů docenta a profesora. Doktorka Ladislava Valášková přednesla příspěvek s názvem Dílo doc. RNDr. PhMr. Václava Ruska, CSc. a prof. Jaroslav Květiny vystoupil s reminiscencemi Solichovsko-Ruskovské farmaceutické generace s podtitulem – co jsme zavinili, za co jsme nemohli. RNDr. PhMr. Libor Nováček doplnil tuto část svým příspěvkem s názvem Dobře nás vychovali. Poté již následovala farmaceuticko-historiografická témata v podání dalších řečníků. RNDr. Vladimír Kropáč referoval o Lékárníkovi a veřejnosti, PharmDr. Tomáš Arnot představil příspěvek Juden Apotheke – Historie židovské lékárny v Praze (1635–1873). Poutavě o umu studentů farmacie pohovořila dr. Tünde Ambrus, jejíž příspěvek Dějiny farmacie a sociální farmacie očima studentů byl přijat auditoriem s neskrývanou radostí. PharmDr. Nina Pojerová ústy doc. Krále referovala o Brněnské lékárně U Panny Marie Vítězné a lékárnickém rodu Čechů a v závěru setkání Mgr. Hildegarda Richtárová představila anatoma a patologa Vincence Bochdalka.

Setkání u příležitosti 85. narozenin pánů Solicha a Ruska bylo zakončeno společným posezením v prostorách Kabinetu dějin veterinárního lékařství a farmacie, kde si mohli účastníci ještě společně zavzpomínat na doby dávno či nedávno minulé a také se kochat zajímavými exponáty výstavy Kůň ve sbírkách ÚCJDVL, mezi něž patří i ukázka farmakoterapie tohoto ušlechtilého zvířete a mnozí odvážní se mohli v rámci interaktivní pasáže expozice pokusit o výtvarné zpracování tohoto modelového zvířete veterinární medicíny.

V pozdních odpoledních hodinách se účastníci setkání rozcházelí snad s dobrým pocitem, že mohli být účastní gratulací nestorům české farmacie, vidět se s kolegy, přáteli a známými a navštívit t. č. nejnovější budovu kampusu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

■ text: Pavel Brauner
foto: Alexandr Krátký

Dětský den

Za chvíli těm malým rošťákům končí školní rok, takže začínají být jak utržení ze řetězu. A přestože letos Den dětí vycházel na sobotu, připravil Hipologický klub společně se zaměstnanci Kliniky chorob koní akci pro děti už na pátek. Zaměstnanci VFU Brno proto mohli poslední květnový den provést své děti jízdárnou, kde pro ně pořadatelé přichystali řadu zajímavých atrakcí. Malí raubíři se tak v pátek odpoledne mohli v jízdárně do sytosti vyřádit. A čekal je pestrý program.

Velká porce smíchu a dobré nálady. Tak by se dal popsat **Dětský den**, který se konal v pátek 31. 5. na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno. Přestože celý konec května propršel, alespoň na Dětský den VFU Brno se počasí trochu umoudřilo. Deštník nechal každý doma. A kdyby trochu sprchlo, ničemu to nevádí, akce se totiž odehrála pod střechou v jezdecké hale. A všichni účinkující se rovným dí-

lem postarali o to, aby navzdory zamračenému počasí tváře přítomných zdobil spokojený úsměv.

Do jízdárny se přišli podívat zaměstnanci, studenti i jejich rodinní příslušníci. Děti se mohly povozit na koni, malovat, na programu bylo promítání filmů o koních, soutěže a spousta zábavy pro děti i pro dospělé. Největší úspěch slavila projížďka na koni. Ti byli k dispozici dohromady tři. Děti tak mohly absolvovat dvě kolečka na hřbetu koně. Dbalo se samozřejmě i na bezpečnost, malé jezdce po usednutí do sedel vybavili pořadatelé jezdeckou přilbou.

I přes chladné jarní počasí akce přitáhla velký počet dětí, rodičů i prarodičů. Poděkování patří všem návštěvníkům akce, že se nenechali odradit počasím a zachovali pořadatelům přízeň.

■ text: **Petr Chmelař**
foto: autor

■ Projížďka na koni lákala ze všeho nejvíc

■ Vets for Pets neboli Zvěrolékaři pro domácí mazlíčky je název cyklu přednášek určených pro chovatelskou veřejnost domácích mazlíčků. První část cyklu zaměřená na nejlepšího přítele člověka proběhla pod názvem „Pes, člen rodiny a péče s ním spojená“ na Veterinární a farmaceutické univerzitě koncem června. Postupně se cyklus zaměří také na exotické ptáky, drobné savce, hady, plazy a jiná terarijní zvířata. Cyklus pořádá Institut celoživotního vzdělávání a informatiky.

■ První přednáška se zaměřila na poruchy chování u psů

■ Univerzitní knihovna VFU Brno ve spolupráci s Albertina icome Praha uspořádala seminář na využívání elektronických informačních zdrojů z oblasti přírodních věd, zemědělství a ochrany životního prostředí. V počítačové učebně ve 4. patře budovy Studijního a informačního centra představila databáze CAB/FSTA, CAB eRefWorks, BioOne, a EnviroNetBase. Seminář se uskutečnil v první půlce června.

■ Na konci května přednášeli v posluchárně Pavilonu klinik malých zvířat odborníci Mezinárodního centra klinického výzkumu (ICRC) MUDr. Marek Orban a MUDr. Pavel Piler. Oba lékaři s VFU intenzivně spolupracují a hledají schopné vysokoškoláky, kteří se chtějí zapojit do práce výzkumných týmů a spolupracovat s předními českými i zahraničními institucemi jako je americká Mayo Clinic, University of Minnesota či University College London. První část přednášky se vztahovala k základním pravidlům výzkumné činnosti, přípravě a realizaci projektu, analýze dat a prezentaci výsledků. Druhá část se zaměřila na možnosti spolupráce s ICRC v oblasti tkáňového inženýrství v kardiovaskulární medicíně. MUDr. Marek Orban je lékař Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie v Brně a koordinátor výzkumného subprogramu Cardio V FNUSA-ICRC. MUDr. Pavel Piler je kardiolog Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie v Brně a koordinátor výzkumného subprogramu Cardio VII FNUSA-ICRC.

Ruské tažení

Velkolepá oslava byla plánována v hotelu Astoria symbolicky přímo naproti Izakjevskému chrámu a mezi dvěma jezdeckými sochami carů – Petra Velikého a Mikoláše I., vojenská přehlídka na Rudém náměstí. Pak se to ale nějak zvrtno. Generál Zima zamíchal kartami a obránci Leningradu i Moskvy nečekaně náporu německé armády odolali. Ve Vlčím doupěti (Wolfsschanze nedaleko Azurských jezer) proto naplánovali další akci, která měla podvázat tepnu zásobující města po Volze ropou, uhlím, pšenicí a železem. Akce dostala název Blau a do cesty se jí připelel Stalingrad – překladiště, zbrojovky a také symbol. Strategicky se nabízela Saratov, ale útok Němců na město s tradiční silnou německou komunitou? Hitler vsadil na Stalingrad. V létě 1942 vyrazilo na 800 tisíc vojáků silně motorizovaných brigád, tisíce letadel a tanků. Armáda Jih měla bleskovým obchvatem

odříznout sovětskou armádu a zbytky obránců města smést do řeky. Pak převzme kontrolu nad ropnými věžemi a už zbývá jen čekat. Bez zdrojů se přece dlouho válčit nedá. Byli si toho vědomi všichni. Svět s napětím pozoroval, jak šedo zelená ocelová masa zaplavuje kilometry ukrajinských a ruských stepí. Pokud plán vyjde, část armády se přesune na západ. Na řadě je Anglie! Churchill si toho byl dobře vědom. S napětím na východě sledoval každý krok. Tam se rozhodovalo o dalším průběhu války.

Ve Volgogradu mě svorně přivítali hned na schůdcích letadla kamarádi zima, vítr a déšť. Za pár minut jsem usedl do staré říčkové Volhy a kodrcal se tmou po děravé silnici do města. Něco po druhé jsem byl konečně v posteli. Ráno bylo počasi jako přes kopírák, do odjezdu vlaku na Saratov zbývalo pět hodin. Ohrnul jsem si límec a vyrazil. Na ulicích domá-

cí umně kličkovali mezi kalužemi a uhýbali před stříkanci vody od projíždějících aut. Mokřý jsem nastoupil do české tramvaje a zeptal se průvodčí na směr. Byl správný. Je to zde padesát na padesát. Město má na délku devadesát kilometrů a na šíři jen pár. Nudlička přilepená jen k pravé straně Volhy. Tramvaj tedy jezdí jen na jih nebo na sever. Ostatní zajistí smečka malých soukromých mikrobusek. Přehlédnout jednu z největších soch světa možné není, jen vystoupit na správné zastávce. Dlouho máte pocit, že už jí jste na dosah. Nespěchejte, počkejte si na zastávku Mamajev kurgan.

Pověst říká, že je zde pochován tatarský emír a na jeho hrobě navrstvili obrovskou mohyly. Geologové tvrdí, že je přírodní a historici, že Mamajev zemřel po bitvě na Kulikově poli roku 1380 až kdesi ve stepi za Volhou. Název vrcholu ale zůstal. Kdyby nebylo půlročního oblé-

■ Svatý Vladimír, patron Rusi

hání Stalingradu, nikdo by asi stometrový kopec kromě domácích neznal. Je odsud na město nádherný výhled. Jako na dlani. Odsud z kóty 102 řídili Němci po 135 dnů a nocí střelbu, bombardování a odříznutí města od zásobování z levého břehu. Jen pár čtverečních kilometrů, z kopce jen zlomek města, z mapy bezvýznamnou čárku tužkou místy i slabší než vedle tekoucí řeka. Nepochopitelné, že na těchto pár metrech došlo k obratu v druhé světové válce. Jak mohlo několik tisíc vojáků odolat tak obrovské přesile?

Stojím u hrobu generála Čujkova, vedle seržanta Zajceva. Jeden dal vojákům příklad nadšení a zarputilosti, druhý systematickostí odstřelovače. Oba do Stalingradu přišli, když už bylo rozhodnuto. Město padne. Začala evakuace obyvatel! V polovině září 1942 padala jedna pozice za druhou, bombardéry drtily poslední zbytky obránců. Tehdy neznámý velitel rozhodl o šílenosti. Necouvat, naopak dojít v sutinách do kontaktu s německou armádou. Jedině tak zastaví bombardování. Armády se do sebe zaklesly, linie se lámala na každém stanovišti. Došlo k boji muže proti muži. O každý metr. Tam i zpět. Dívám se shora na bývalou zbrojovku a traktorový závod (vyráběly se zde tanky T-34). Když do něj pronikly první německé jednotky, Adolf Hitler 8. listopadu v mnichovském pivovaru Löwenbräu za hromového aplausu ohlásil pád Stalingradu. Novináři ještě chvíli psali o drobných bojích ve městě, které už na faktu stejně nic nezmění a generál Paulus se do trosk města natolik zakousl, že okolo sebe nepostřehl tajné soustředění vojsk. Kleště sklapy 23. listopadu a uzavřely téměř čtvrtmilionovou armádu. Nastal zlom druhé světové války. Žádné německé přesuny na západ Evropy ani na sever Afriky se nekonaly. Místo nich verbování dalších záloh a snaha jakkoli zastavit sovětský protiútok.

V obrovském mauzoleu brouzdám ve sloupcích padlých obránců města. Jméno, hodnost. Tisíce jmen. Vybavují se mi lesy křížů v Normandii a u Verdunu. Drsné minulé století! Dva vojáci drží čestnou stráž. Atmosféru podtrhuje tiché Snění Roberta Schumanna. Je dobré si někdy přivstat. Školy, zájezdy, delegace sem vyšlapou až po desáté hodině. Cizinci? Téměř nikdo! Kdo by se kodrcal do Volgogradu? Město postavené v jednom socialistickém stylu, v mizerné rychlokvalitě, z jehož ulic je cítit to, co v našem bývalém pohraničí. Malá péče o to, co lidé dostali jen proto, že sem přišli.

■ Matka Vlast vidí i na věčný oheň

■ Zajímavost anatomického muzea – mamutí stolička

■ Pětidenní výcvikový jezdecký tábor určený zdravým i handicapovaným sportovcům. Účastníci čekali zajímavý a především aktivní jezdecký program. Po středním příjezdu a seznámení absolvovali účastníci kurzu dvoudenní trénink. Ten probíhal jak na barelu, tak na koni. Celý program vyvrcholil sobotními přátelskými závody. „Byla to dětská soutěž a voltižovaly tam i handicapované děti,“ popsala závod doktorka Markéta Sedlinská z Kliniky chorob koní. Akce proběhla v rámci projektu „Tábory s koňmi“ CZ 0238 a je spolufinancována Evropským fondem pro regionální rozvoj.

■ Nevšední podívanou uspořádalo Brněnské výstaviště, které ve dnech 27. až 30. června zaplnila mnoha plemen a velikostí. Konaly se zde dvě chovatelské výstavy: Národní výstava hospodářských zvířat a zemědělské techniky a výstava chovatelských potech PROPET. První jmenovaná výstava nabídla návštěvníkům jedinečnou přehlídku více než sedmi set rozmanitých plemen skotu, ovcí, koz, prasat a koní. Výstava PROPET se věnovala domácím mazlíčkům. Studenti Veterinární a farmaceutické univerzity Brno mohli využít zvýhodněné ceny vstupenky.

■ Na úřední desce byly zveřejněny zprávy o činnosti a hodnocení činnosti VFU Brno za rok 2012 a dále o hospodaření VFU Brno za rok 2012. Výroční zpráva o činnosti a hodnocení činnosti VFU Brno shrnuje zásadní informace o činnosti univerzity na 154 stranách rozdělených do 19 kapitol. Výroční zpráva o hospodaření za rok 2012 popisuje nakládání s prostředky univerzity na 40 stranách a kvůli přehlednosti je rozdělena na textovou a tabulkovou část. Obě jsou veřejně dostupné na webových stránkách VFU Brno v sekci Úřední deska.

■ V červnu proběhla na jednotlivých fakultách VFU Brno přijímací řízení. Toho se zúčastnily dohromady téměř tři tisíce zájemců. Fakulta veterinárního lékařství pozvala 862 lidí, na Fakultu veterinární hygieny a ekologie se přihlásilo celkem 1 084 zájemců o studium, z toho 254 mělo zájem o studium nového studijního programu Ochrana zvířat a welfare. O studium na Farmaceutické fakultě mělo zájem 930 lidí. Podobně jako v předchozích letech převažují mezi uchazeči o studium na VFU Brno ženy.

■ Fakulta se věnuje chovu a nemocem jeseterů

Sedám do vlaku, který vyjíždí na minutu přesně, z okna brouzdám očima městem, nad kterým se tyčí obrovská 85 metrů vysoká „Matka Vlast volá“. Stojí za to ji vidět! V kolekci newyorské sochy Svobody, Krista v Riu, sochy Buddha v Barmě či Číně, sousoší prezidentů v Mount Rushmore anebo kyjevské Matky Vlasti u mne stojí na čelním místě. Působí fantasticky už jen tím, že nemá podstavec, prostě jen na travnaté mohyle, gigantická, dynamicky rozevlátá ve větru na historickém místě.

V monotónním klapání kolejnic vytahuji tužku na pár poznámek. Článek? O tak nemoderním tématu? Psát ještě dnes o druhé světové válce? Navíc z Ruska?

A proč ne? Je to přece horizont našich znalostí, poznávání.

■ Děkan veterinární a potravinářské fakulty Saratov s děkanem FVHE

Přes Volgograd jsem pouze projížděl na své čtyřdenní cestě z Kyjeva do Saratova a dál do Moskvy. Hledal jsem nové možnosti spolupráce mezi fakultami. Myslím, že jsem je našel. V Kyjevě na skvěle vybaveném Ukrajinském ústavu pro vyšetřování potravin jen povzdychneme nad technickými a technologickými možnostmi, přístrojovém parku a na Veterinární fakultě si uvědomíme, na jak špičkové fakultě pracujeme a studujeme zase my. Obě organizace mají o výměnu studentů velký zájem. Myslím, že bude ještě umocněn návštěvou obou představitelů u nás. Máme se přece čím pyšnit! Na Saratovské univerzitě byla již po naší dohodě v Montrealu a krátké jarní návštěvě naší fakulty podepsána dohoda o vzájemné spolupráci mezi FVHE a fakultou veterinární a fakultou potravinářských technologií. Oba děkani se při prezentaci svých oborů snažili nabídnout to nejlepší. Na co se tedy mohou na podzim naši studenti v Saratovu těšit? Na návštěvu odchovny jeseterů na Volze, obrovského masného závodu, samozřejmě obou fakult, na praktické cvičení přímo v ruské kuchyni a na pohostinnost, kterou znají kolegové již z Moskvy. Město je stejně jako Brno hodně studentské. Téměř milionová bývalá průmyslová aglomerace s paneláky ale má svoje příjemné historické jádro a okolí s dřevěnými domy typickými pro ruské vesnice. Nejdříve ale přijedou ruští studenti. Také proto, abychom „navstavili latku“.

■ text: Ladislav Steinhauser
foto: autor

Výstava fotografií

Společník pro život
z natáčení klipu

Naše srdce bijí pro zvířata

Každý den ve foyer Studijního a informačního centra

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno
ISSN 1803-3830

